

Art list

List učenika i profesora Škole likovnih umjetnosti, Split

br. 40, lipanj 2014.

Valentinovo: ŠKOLSKI VOLONTERI ZA CENTAR "SLAVA RAŠKAJ"

Uz pomoć **Volonterskog centra MI** školski volonteri su obradovali učenike Centra "Slava Raškaj" prigodnim darovima. Posebno treba pohvaliti učenice svih razreda dizajna odjeće koje su izradile preko stotinu čestitki i veliko "valentinovsko" srce.

Sa štíćenicima Centra Slava Raškaj, osim nas, družili su se i pjevali volonteri iz 4. gimnazije.

Kaštelanov san u kamenu

Povodom 50 godina Srednje škole Jure Kaštelana u Omišu organiziran je literarno - likovni natječaj za učenike srednjih škola. Učenica Mia Minigo, 3. r. (s mentoricom Višnjom Mach Orlić) osvojila je treću nagradu i Zahvalnicu. Zahvalnicu za sudjelovanje dobio je i Karlo Jakić, 3. r.

Nagrađeni rad (gore): Kaštelan (grafika)

Višnja Mach Orlić, prof i Mia Minigo (lijevo)

Zahvalnica za Karla Jakića (gore desno)

Fotografija: Lucija Vrkić, 4.. r., mentorica: Željka Milošević Paro

Je li znanje moć? (domaći rad iz etike; mentorica: Vanja Škrobica, prof.)

Diana Vuković, 4. r

Da, znanje je moć! I to u svim sferama ljudskog života i djelovanja. Znanje čovjeku pomaže ostvariti uspjeh i postići bolji položaj u životu, znanje igra važnu ulogu u umjetnosti, književnosti, znanosti, filozofiji, tehnici...

Nema sumnje da su novac + fizička snaga = moć. No moć znanja je veća jer ono usmjerava naše postupke i omogućava nam razlikovati dobro od zla. Pomaže nam prevladati slabosti i nedostatke i pomaže nam u samopoštovanju kao i u poštivanju drugih. Znanje nam daje odvažnost da se suprotstavimo zlu i nepravdi argumentacijom. Na taj način gradimo svoju poziciju aktivnog i moralnog građanina.

Gdje je homo sapiens danas? Znanje smo postavili iznad prirode. Mi, homo sapiensi, smo profiteri koji smo zaboravili na humanost i moral, mi smo umjetnici kopija, lažnjaka, kiča, paralelnih i virtualnih života, „umjetnog“ svijeta. Daleko smo od pozitivne platforme znanja i moć znanja pretvorili smo u vlastitu karikaturu

Dokle?

Poveži se bojom — približi se slikom

Ovom zanimljivom projektu pridružila se i naša škola uz još nekoliko obrazovnih i odgojnih institucija u našoj županiji. Za provedbu ovog europskog projekta brine Nastavni zavod za javno zdravstvo SDŽ, Služba za zaštitu mentalnog zdravlja, prevenciju i izvan bolničko liječenje ovisnosti www.nzjz-split.hr.

Izrada skica za tapiserije u našoj školi (1, 2, 3, 4), odabir skica (5), izrada prve tapiserije u Centru Slava Raškaj (6, 7)

NUS 2014. NEAFIRMIRANA UMJETNIČKA SCENA

Dio radova za prodaju na
NUS-u

Osim što su pomogle u organizaciji NUS-a i sudjelovale u izložbi svojim radovima, učenice naše škole organizirale su i buvljak na kojem su prodavale svoje radove. Sredstva su namijenjena Dječjem odjelu KBC Split na Firulama.

U organizaciji su im pomagali profesori Hrvoje Zuanić i Ivan Listeš.

Kako bih se predstavila (autoportret Antonije Topić, 1.

Tko sam ja? Jedno jednostavno pitanje iza kojeg leži ne baš tako jednostavan odgovor.

Ja sam nekadašnja beba. Ja sam budući kostur. Tko sam sada?

Ja sam mnogo stvari – ja sam jedna stvar. Ja sam način na koji se ispričavam. Ja sam način na koji se obračam čistačici. Ja sam način na koji prolazim kraj beskućnika, ja sam način na koji promatram ptice.

Ja sam slobodna djevojka koja je samoj sebi rob. Ja sam panika. Ja sam nesigurnost. Ja sam pakost. Ja sam sebičnost i oholost. Ja sam odbojnost. Ja sam način na koji i razlog zašto osuđujem ljude. Nekim sam ljudima ožiljak, nekima rana, nekima masnica.

Nekima sam zavoj, nekima flaster, nekima sredstvo za dezinfekciju. Ja sam nježnost. Ja sam pažnja. Ja sam ono što me usređuje i rastužuje. Ja sam način na koji se smijem. Ja sam iskrenost. Ja sam čistoća. Ja sam spontanost. Više sam svoje oprost nego svoje boli me briga.

Ja sam knjige koje sam pročitala, glazba koju sam poslušala. Ja sam ono što jedem, posebno kada grizem nokte. Ja sam ljudi kojima sam pomogla i ljudi kojima sam odmogla. Ja sam svoj humor i stvari koje su mi smiješne. Ja sam svoja kosa. Ja sam svoj pogled. Ja sam svoje cipelice lutalice. Ja sam svoj najdraži džemper. Ja sam svoja

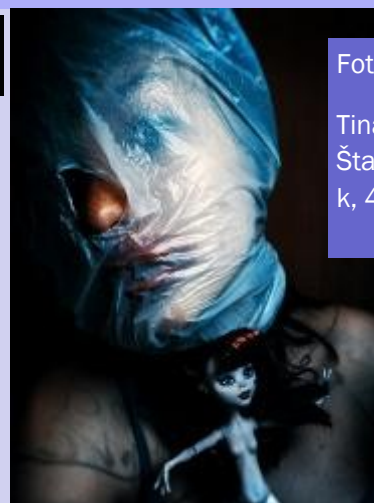

Foto:

Tina
Štambu
k, 4. r

najdraža čaša. Ja sam svoje različite čarape.

Mnogo sam stvari, a nisam ni jedna.

Ja sam sve što se krije iza mog imena.

Ime mi je Antonia.

Putujuća izložba O B R A Z I N E

Izložba u Hrvatskom muzeju turizma u Opatiji 23.veljače 2014. Bili su li izloženi i radovi naših učenika čiji su mentori bili profesori Višnja Mach Orlić i Josip Špika.

RADIONICA:

ŠMINKE I MASKE

U GK Marka Marulića učenici su, u okviru terenske nastave, sudjelovali u radionici "šminke i maske".

Učenike je na radionicu vodila prof. Višnja Mach Orlić

OBOJIMO SVIJET Karla Kapov, 1. r.

Čudno!

Da, čudan je ovaj svijet. Kad bih ga samo mogla promijeniti. Prvo bih krenula od politike.

Ili bih trebala krenuti od same sebe?

Da, sigurno bih krenula od same sebe.

A u meni je sve crno – bijelo! Što bih mogla promijeniti, a da ne bude tako.

Crno – bijelo? Zar su crno i bijelo – uopće boje?

A da crnoj dodam malo žute, a bijeloj malo crvene? Opet bih dobila neki veseli i tužni kontrast, ali zašto sve mora biti tako : veselo - tužno.

Možda zato što sam puna predrasuda i stereotipa jer sam inertna i bez emocija?

Nesigurna nisam, mislim da sam jako emotivna, vedra i nemam predrasude.

Onda trebam zaista početi mijenjati svijet – vratiti mu dugu na nebo, osmjeh na lice ljudima ... .

Sve je ovo moja dječja mašta ... Je li to moguće?

Moguće je: moja dobra volja dobar je početak. Da, za sve je važna dobra volja, ali ipak ... I malo moćne zelene za snagu, malo plave za nadu, kap crvene za ljubav... Da, za to mi treba i crvena za ljubav!

Svijetu trebaju sve boje da bi postao bolji. Kako se samo nisam sjetila?! Ali nije dovoljna kap, nego cijela tegla svih boja.

TOUR PO ŠKOLI S PROFESORICOM JASENKOM

Na početku svake školske godine prof. Jasenka Splivalo pođe s prvašima u "tour po školi". Upoznaje ih s učionicama, uredima, knjižnicom, radionicama... Zatekli smo ih na prvom katu pred replikom Posljednje večere.

VALENTINOVU U ŠKOLI 2014. — Romeo i Julija (na novi, naš način)

Povodom Valentinova učenici 3. razreda grafike, uz mentorstvo prof. Višnje Mach - Orlič, pripremili su predstavu "Romeo i Julija". Predstava je održana za vrijeme velikog odmora u hodniku škole.

Muške uloge zamijenili su ženskima, a ženske muškima. Kostime su posudili iz HNK. Izazvali su oduševljenje publike. Učenici su ovakvo obilježavanje Valentinova odlučili pretvorili u tradiciju.

SURADNJA S UDRUGOM MOST

Čini se da će suradnja naše škole i udruge Most postati tradicionalna. Na njihov poziv učenici su se angažirali za prikupljanje uporabnih predmeta (šk. pribor, suveniri, nakit, CD i DVD...) . Udruga Most je organizirala buvljak ispred HNK i prikupljena sredstva namijenila brskućnicima.

PREDSTAVLJANJE PROGRAMA SPLITSKIH SREDNJIH ŠKOLA

Programne naše škole predstavljali su profesori: Vanja Škrobica, Aleksandra Dužević, Višnja Mach Orlić i Ivan Listeš. S njima su bile i učenice koje su izvrsno komunicirale sa zainteresiranim građanima i novinarima.

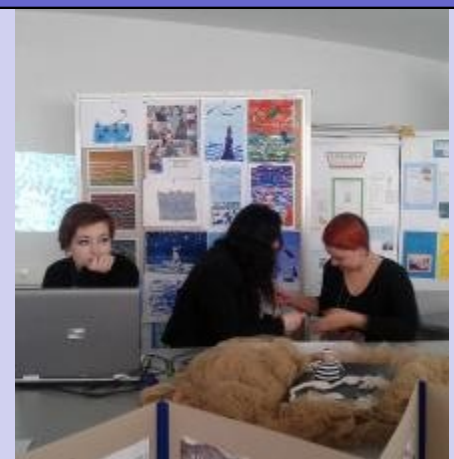

Buvljak za plemeniti cilj

U lipnju prošle godine učenici su pred školom prodavali svoje radove. Organizatorice "buvljaka" bile su profesorice Ivana Korjenić i Vanja Škrobica. Od zarađenog novca kupile su edukativne igračke koje su Karlo, Leona i Elizabeta, učenici 3. r., darovali Dječjem odjelu KBC Split.

FESTIVAL ZNANOSTI – predstavljanje projekata

Škola Iliovnih umjetnosti, Split i Muzej grada Splita
Istraživački projekt učenika Kaje Rade Rotina i Ivone Mihajović pod mentorstvom prof. Marije Škrobica i Tere Blagačić, kustosice u Muzeju grada

VID MORPURGO

1. ZABAVCI
Istraživanje literature i internet
Istraživanje grada Splita
Istraživanje književnosti
Didaktički aspekti na Dječjem
Popriličkom odjelu i Muzeju
te Školskoj građevini Matije

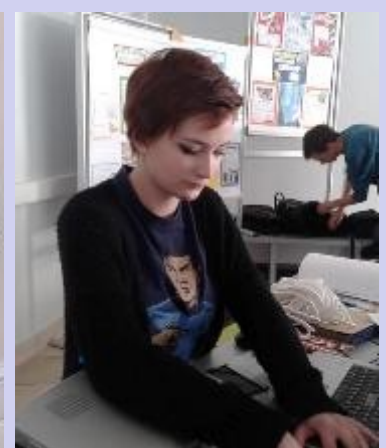
2. MARIJE MIKIĆ
Istraživanje umjetnosti i
Istraživanje fotografije

3. PREDUZI
Istraživanje umjetnosti i
Istraživanje umjetnosti

4. KAO KLASICA
Istraživanje umjetnosti i
Istraživanje umjetnosti

Teza:
Knjižara
Morpurgo
najbolja u
Europi koja
na istom
mjeslu
djeluje 160
godina

valavi

Na otvaranju Festivala znanosti u Galeriji umjetnina predstavili smo istraživački projekt **Vid Morpurgo i njegovo doba**. Isti projekt predstavili smo i u na FESB-u.

Sudjelovali: Marko, Neda, Anđela, Dora, Mia, Antonija, Manuela

SFERA

Teme: Najveća tajna podmorja i S druge strane duge Radovi: Filip Čulić, Simona Pavlović i Neda Mandić
Mentor : Josip Špika, prof.

Kaleidoskop dostojanstva

Nagrađeni rad na SFERI

Autor: Filip Čulić, 3. r.

Ivana Žuljević, 3. r., sudjelovala je svojim radom na izložbi fotografija u Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu. Tema izložbe bila je "Kaleidoskop dostojanstva", a izložbu je organizirao Svjetski savez mladih WYA. Na natječaj je pristiglo preko stotinu fotografija, no Ivanina je ušla među 20 odabranih za izložbu.

ŽIVOTINJSKI SVIJET ULJEPŠAO GARAŽE

Učenici četvrtog razreda slikarskog dizajna Škole likovnih umjetnosti u Splitu su, umjesto izrade maturalnih radova u školi, u dogovoru s mentorom Kristijanom Falakom oslikali zidove javne garaže na Dražancu. Za nagradu im je investitor platio izlet.

Više na: <http://www.dalmacijanews.hr/clanak/kne8-split-maturanti-umjetnicke-skole-oslikavaju-zidove-garaze-za-izlozbu#/clanak/kne8-split-maturanti-umjetnicke-skole-oslikavaju-zidove-garaze-za-izlozbu>

Umjetnost mi je u genima...

Nenad Emanuel Vidović, unuk velikog slikara Emanuela Vidovića, završio je klasičnu gimnaziju i studirao pravo (koje nije volio).

Slikastvo i klasična glazba njegove su ljubavi.

Emanuel Vidović i unuk Nenad Emanuel Vidović na njegovom prvom rođendanu s tetkom Inom

ARTLIST: Pamтите li djeda? Čega se najviše sjećate?

N. E. Vidović: Kako ga ne bih pamtio? Odlazio sam u posjet didi i noni dva puta tjedno.

ARTLIST: Je li imao vremena za unučad s obzirom da je radio u školi i slikao u atelijeru?

N. E. Vidović: Dida je uvijek imao vremena za unuke. Pravili smo mu društvo dok je radio, ali u tišini, bez riječi. Ja sam volio gledati dok je slikao i to me puno zanimalo.

ARTLIST: Sjećate li njegova atelijera? Vjerujem da je u njemu bilo puno mirisa boja, platna, okvira?

N. E. Vidović: Iako je prošlo mnogo godina, u očima mi i dalje živi njegova karakteristična poza s paletom pred štafelajem. Dobro se sjećam atelijera. Čim bih ušao u stan, već se osjetio miris uljenih boja i terpentine, a kad bih ga poljubio, osjetio bih poseban miris njegove brade.

ARTLIST: Jeste li koji put napravili nered na nekoj slici?

N.E. Vidović: Mi unuci didu smo samo smjeli gledati dok crta i to je dopuštao, ali slike se nisu smjele dirati, a kamoli da radimo nered na slici.

ARTLIST: Vaš otac je bio veza između dva Emanuela?

N. E. Vidović: Moj otac je obožavao didu. Najprije kao oca, a onda i kao velikog umjetnika.

ARTLIST: Vaš dida je ostavio vrijedan opus. Zna li gdje se nalaze njegovi radovi, osim u Galeriji umjetnina?

N. E. Vidović: Znam, uglavnom, gdje su slike. U galerijama i privatnim kolekcijama. Imam neki osjećaj kako poznam sve didine slike

Vidović sa suprugom Amaliom Baffo

Emanuel Vidović (Split, 24. prosinca 1870.— Split, 1. lipnja 1953.). Sa sedamnaest godina upisuje se na Akademiju u Veneciji, ali je napušta i slika vedute kanala, lagune i motive iz Chioggie. Djeluje i u Milanu, a od 1988. predaje u Splitu. Po povratku u domovinu slika motive Splita i Trogira kojima dominira tamni, sjetni ugođaj. Bogatim nijansama polutonova ostvaruje toplo ozračje starinskih prostora. Tako na platno prenosi i intimu svoje sobe i ateljea sa starinskim pokućstvom i knjigama, zatim polumračnu unutrašnjost splitskih i trogirskih crkvi i niz mrtvih priroda sa starim urama, lutkama i konjićima i smirenu harmoniju mrtvih priroda s voćem, cvijećem, ribama i rakovima. Godine 1984. ustanovljena je Velika nagrada Splitskog salona "Emanuel Vidović".

ARTLIST: Imamo u Splitu Park Emanuela Vidovića i njegovu skulpturu u njemu, postoji udruga slikara amatera Emanuel Vidović. Jeste li zadovoljni kako se Split odužio vašem djedi?

N. E. Vidović: Zadovoljan sam kako se Split odužio didi. Dugo smo čekali na galeriju, ali smo je i dočekali.

ARTLIST: Imate didino ime...

N. E. Vidović: Ponosim se time...

ARTLIST: Mislite li da je dida, da je živio u nekim europskim gradovima, primjerice u Parizu, mogao ostvariti značajniju umjetničku karijeru ili se jednostavno držao obitelji, svog atelijera, Trogira i Splita?

N. E. Vidović. Mnogi didi zamjeraju što se orijentirao samo na Italiju. Ne znam zašto, ali u Pariz nije odlazio. Ne mislim da bi odlazak u svijet bitno utjecao na njegovu umjetnost.

ARTLIST: Ima li u obitelji Vidović još netko dar za umjetnost?

N. E. Vidović: Kažu da imam dara za crtanje, ja sam jedini unuk koji crta. I pokojni rođak Radovan je crtao, ali onako, više za svoju dušu. Bio je samozatajan. Roditelji me nisu usmjeravali prema slikarstvu jer u mladosti nisam ni pokazivao interes za umjetnost. Zanimanje za slikarstvo javilo se kod mene tek u 32 godini. Od praunuka Mladen Čulic je akademski slikar, radi na UMAS-u. On je sin moje rodice, i Leo, sin mog rođaka Emanuela.

ARTLIST: Kako vi doživljavate didino slikarstvo? Koliko znamo i Vaše su fotografije i slike također su tematski blizu didinu slikarstvu: zalazak, sumaglica na moru, splitski porat, ribari...

N. E. Vidović: Što se tiče mog afiniteta prema tamnim bojama i sfumatu, koliko god mi zločesti predbacuju da imitiram i kopiram didu, očito im nije poznato što su geni.

Rodna kuća Emanuela Vidovića na Šperunu

Emanuel Vidović, ulje na platnu

Fotografija Veljka Vidovića, Emanuelova sina.

N.E. Vidović: "Otac mi je rekao da je on to fotografirao i da je često dolazio spavati na Matejušku kako bi ujutro rano fotografirao Matejušku, ribare i zoru u splitkoj luci. To je tipičan vidovićevski motiv".

Vidović kao suplent crtanja u profesorskom zboru Velike Realke u školskoj godini 1898.–1899.

Nenad Emanuel Vidović, Sv. Jere na Marjanu (ulje/tempera)

Umjetnički trojac
Vidović, Dinčić i
Katunarić.

N.E. Vidović: "Vratilo se opt moje zanimanje za fotografiju koju sam otkrio u 15 - toj godini. Možda je fotografija kompenzacija za pauzu u mom slikanju!"

Ova dvokatnica sa starim zdcncem već je nudila neka rješenja arhitektu Željku Kovačiću koji se prihvatio zahtijevne adaptacije...

Kovačić je planirao da u kući, koja se nalazi u povijesno - urbanom arealu u blizini same katedrale, ostane sačuvan dio zida Dioklecijanove palače, ali je želio ostvariti i komunikaciju velikog slikara, posjetitelja i interijera (zidova). To je postigao koristeći se Vidovićevim sfumatornim tonovima žute, plave, crvene i zelene boje. Stalni postav Vidovićeve galerije, kojeg je osmislila kustosica Nela Žižić, čuva radove iz svih umjetnikovih stvaralačkih razdoblja. Tu je više od sedamdeset slika, atelijer s dvjestotinjak raznih predmeta, umjetnikova knjižnica te razni dokumentarni materijali (plakati starih izložbi, fotografije i katalogi...), Vidovićevi crteži i karikature. Svijećnjaci, kipići, lutke iz umjetnikova atelijera, namještaj, antički terakotni vrčevi, vaza iz antičke Salone, odljev čuvenih vratnica splitske katedrale, rokoko svijećnjaci, empire satovi – muzej su sam po sebi - jer svjedoče o građanskom ukusu Vidovićeva vremena. Otvaranjem ove galerije Split konačno odužio velikom umjetniku kojem ni boravak u Italiji nije zamaglio sjećanja i nisu ga ljepote venecijanskih kanala udaljile od melankoličnih, sjetnih sutona u splitskoj luci. Dapače! Vidović je odlučio podijeliti s nama skrivene, duhovne tišine interijera starih splitskih i trogirskih crkava i katedrala, odveo nas u kutke svoje sobe i atelijera, ponudio pladanj (mrtve) prirode rakova i riba, cvijeća i voća. Zadržavši lirski karakter i toplinu samoće, Vidović je izgradio umjetničku individualnost i posebnost. Njegovo slikarstvo je bez vrtloga i provokacija, bez drske avanture i stroge kolorističke dramaturgije. Dok su mnogi Vidovićevi suvremenici tražili nadahnuće i pokušali graditi karijeru u europskim gradovima, Vidović je dobrovoljno ostao „zarobljenik“ svoga grada i njegove luke te Trogira u kojem je proveo dio djetinjstva. Na ovim je prostorima, daleko od svjetla europskih umjetničkih tokova, (iz)gradio jedno intimno, produbljeno, nijansirano i poetično slikarstvo koje stoji uz bok najboljima onoga vremena.

Split se (ipak) odužio Vidoviću

Vanja Škrobica, prof.

Objavljeno u prosincu 2006. (skraćena verzija).

Ideja o osnutku Galerije Vidović u Splitu rodila se davne 1953. godine, dakle neposredno nakon slikareve smrti... Poznata kuća Andrić, na Poljani kraljice Jelene kraj Srebrnih vrata, udomila je najljepša djela slavnoga slikara i otvorila vrata posjetiteljima. Završilo je seljenje Vidovićevoga bogatoga opusa s brojnih privremenih adresa, a time su prestale višegodišnje rasprave o tome gdje, kako i kada odati poštovanje ovom velikanu hrvatskog slikarstva....

Sedam godina prije otvorenja otvorena je svojevrsna protestna izložba pod nazivom "Privremeni postav galerije Emanuel Vidović", a Igor Zidić tada se javno zapitao: "Je li Vidović nedostojan Splita, ili Split Vidovića?" Ovaj događaj bio je svojevrsni izazov i prozivka odgovornih nakon čega slijede intezivnije radnje i konkretni dogovori: za potrebe Vidovićeve galerije Muzeju grada predana je na upravljanje klasicistička zgrada Andrić (izgrađena 1830.)..

Galerija Vidović u Splitu

Emanuel Vidović: atelier

THE
“earth”
WITHOUT
“art”
IS
JUST
“eh.”

Nitko ne zasluŕuje biti nesretan zbog toga ŕto je razliĉit

Tina ŕtambuk, 4. r.

Prolazim ulicama i ukljuĉujem se u zamiŕljenu masu prolaznika jednoliĉnih lica zaklonjenih naoĉalama, ŕeŕirima. Svi nekamo ŕurimo, povremeno se pogledavamo u zrcalnim izlozima.

No, ŕto/tko smo uistinu mi, ljudi? ŕto nas ĉini ljudima? U fotografiji, poslom kojim se bavim, rekla bih da smo uglavnom sivi poput fotografskog negativa.

Ponekad se na ulici moj pogled susretne s pogledom nekog neznanca: muŕkarca, ŕene ili djeteta ... Najviŕe me boli kad se njihov pogled zadrŕi neuobiĉajeno dulje, a to je najĉeŕe pogled prosjaka, uliĉnog sviraĉa, beskuĉnika, osobe u invalidskim kolicima. Nekad mi je njihov pogled neugodan i pokuŕavam ga izbjeĉi kako ne bi otkrili moj strah ili laŕ.

A ŕeljela bih da moj pogled bude iskren.

Ne znam kako ostali ljudi razmiŕljaju, ne znam ŕto osjeĉaju u takvim trenutcima i imaju li potrebu stupiti s njima u kontakt . Moŕda i njih prijeĉi vlastiti egoizam pa se iskljuĉujemo iz realnosti stavljajuĉi masku i glumimo, skrivamo se naoĉalama, ŕeŕirima, mobitelima i sluŕalicama te bjeŕimo u iluziju. Zaŕto? Zato jer se bojimo nesavrŕene stvarnosti i praznine makar imali druŕtveni status, obitelj, karijeru... ĉime tu prazninu i egoizam ispunjamo?! Besĉutnoŕu i hedonizmom!

Volontirati znaĉi voljeti ljude.

Svijet je kao pozornica, a mi smo zdravi ljudi, glumci i gospodari scene. Zaŕto bismo se mi uopĉe brinuli za nekoga izvan scene, za one iza kulisa? Zaŕto bismo u svoju scenu unijeli statiste i sluŕali njihove ŕivotne priĉe o bolesti, samoĉi, napuŕtenosti, nepravdi, bolima?

Moŕemo te statiste nazivati bilo kako, davati im pogrdna imena, izrugivati ih i ignorirati, tuĉi predrasudama dok oni trebaju trebaju naŕu podrŕku, pomoĉ, prijateljstvo i zagrljaj. Te ĉu ljude nazvati ljudskim portretima (fotografijama) u boji koji bojama osvjeŕavaju ovaj svijet jer su dokaz fiziĉke ili mentalne nesavrŕenosti ovoga svijeta.

Svi ljudi na svijetu, u jednom trenutku svog ŕivota, trebaju neĉiju pomoĉ. Ljudi s posebnim potrebama trebaju pomoĉ trebaju konstantno. Tu pomoĉ im daju ĉlanovi obitelji, institucije, ŕruĉnjaci i osobni asistenti. Ali oni trebaju i mene, i tebe. Trebaju volontere i ljude dobra srca koji pomaŕu bez naknade. Zapravo, ipak dobijemo dar jer od onog fotografskog negativa izgradimo vlastiti portret u boji zato ŕto smo nekome darovali osmijeh i ukljuĉili se u njihovu ŕivotnu pjesmu ŕarkih tonova.

Trebamo davati sebe, svojim osmijehom zaraziti druge, cijeliti svaĉiji ŕivot, ŕivjeti bez predrasuda i podjela.

Duje Ruŕiĉiĉ: Put

Mentor: Josip ŕpika, prof.

POJEDINAC : MASA

Tina Štambuk, 4. r. (domaći rad iz etike,

odabrala: Vanja Škrobica, prof

U današnjem svijetu većina ljudi nastoji se prikloniti nekoj vjerskoj skupini. U skupinama, masama, ljudi se osjećaju sigurnije jer nisu ostavljeni na milost ili nemilost životu, već samo slijede ostale. No bez obzira na vjerske skupine, i u ostalim područjima života postoje skupine. Ljudi postaju prijatelji, pa partneri, članovi obitelji, susjedi, moćna, osnivaju gradove, države...

Iz manje zajednice nastaje mnoštvo, narod... Postupno se zanemaruju ciljevi, potrebe i ideali pojedinca. Unatoč željama da neke stvari popravi, da ukaže na pogreške, da djeluje za dobro svih, ignoriraju ga, zanemaruju. Masa je, ipak, samo naizgled bezlična. Ona je onoliko jaka koliko je jak pojedinac koji je voidi i koji kroz masu razvija (sve) moć.

Fotografija: Dominika Bilač, 2. r.;

izbor: Hrvoje Zuanić, prof.

Ponekad su te vođe veliki ljudi. No mnogi ostanu slomljena duha, umore se i utope u masu bezličnih. Najgore je kad vođa nije ni pametan, ni moralan, a preko mase konkurira Bogu, provocira prirodne zakone, krši moral. Takav vođa često uspješno manipulira masom, a pojedinci u masi su po-slušnici, robovi, zaborave na vlastito dostojanstvo, postaju nemisleći homo sapiens. Unatoč tomu i dalje ostaju u masi jer im ona pruža lažnu sigurnost. Poginute glave i zatomljenih osjećaja ne shvaćaju da su žrtve, oružje i alat moćnika.

Oni su ništa.

Oni su nitko..

TIRAMOLA 2014.

Na splitskoj izložbi Tiramola 2014. izlagalo je i nekoliko naših učenika: Elizabeta Pavić, Tina Šarić i Karlo Jakić.

Dolje: fotografija Elizabete Pavić

SVEUČILIŠNA KNJIŽNICA U SPLITU

IZLOŽBA O ČUVENOM SPLITSKOM GRADONAČELNIKU IVI TARTAGLI

Posjet izložbi organizirale su profesorice Jasenka Splivalo i Vanja Škrobica.

O čuvenom gradonačelniku pričala nam je Mihaela Kovačić, knjižničarka i povjesničarka umjetnosti.

NAŠE JA NIJE NEPROMJENJIVO

Izgrađeni su različiti poredci i uspostavljeni kriteriji za sve i svašta. No čovjek je "izumio" toliko zagađenja moralnih, tehničkih, genetičkih... Tu sad dolazimo do fenomena ljudske slobode, tj. prava na izbor. Iza svakog izbora stoji svrha izbora, ali i odgovornost prema izboru. Prilikom tog izbora čovjek je sebi stvarao prijatelje i neprijatelje, ljubav i mržnju. Došao je trenutak da izbore treba sužavati. Sve manje je vremena i prostora za male radosti i duhovnost. Tko je taj koji nas je udaljio međusobno, koji nas je udaljio od Boga? Dijete sam i ne shvaćam puno toga. Godine su, nadam se, preda mnom, ali se bojim da neću imati vremena za sve što želim. Dok smo djeca, želje su nam velike, a kako starimo, želje su manje. Je li za to kriva sloboda koja za sobom vuče i odgovornost?

Čovjek se rodi bez ikakvog znanja, bez iskustva, bez osobnosti, bez velikih želja, bez ičega što bi definiralo njegovu budućnost. Čovjek se rodi prazan kao bilježnica koja će jednom biti knjiga i čiji likovi oblikuju sadržaj.

Kada čovjek ne bi nastavio raditi na sebi, kad bi ostao poput novorođene bebe ležati i čekati majku da ga podoji, umro bi.

Kad bi na takvima ležala budućnost, ljudska vrsta bi izumrla. Čovjek je ipak "krenuo" u drugom pravcu. Razvio se u složeno biće koje ima sposobnost voljeti, pomoći, naučiti i zaboraviti. Naša vrsta razvila se toliko da na svijetu danas postoji više od pola milijuna različitih poslova.

Magdalena Modrić, 3. r.

Čovjek nije ništa više do komada gline koji prolazi kroz vrtlog života. Svaki drugi čovjek, situacija i pojava ostavlja na njemu trag. Želimo otkriti tko smo i koje je naše pravo "ja", a nakon kratkog vremena uklopimo se u određeni tip, u određene formu čovjeka u kojoj se osjećamo ugodno. Ljudi nas prihvate kao figuru određenog tipa ljudi zatvorenog u jedan okvir. Sve dok smo u svom okviru, osjećamo se sigurno, ali i dalje imamo osjećaj kao da to nije naše pravo lice.

Zato postoji praznina kroz koju se išuljamo, ali tiho, malenim koracima kako ne bismo svoju figuru uništili. Svako odstupanje od okvira ne pogoduje društvenim normama prema kojima se trebamo držati onoga što jesmo. A kad se vineš iz okvira, osjetiš nešto uzvišenije, nešto što si zapravo cijelo vrijeme tražio. Shvaćaš da si samo "mjena prirode", najslabiji si biljci koja više nikad neće biti identična jer zakon prirode nalaže da ništa ne ostaje monotono i identično već se mijenja iz sekunde u sekundu. Kad bolje razmotrimo svoje želje, možemo lako uočiti kako cijelo vrijeme zapravo žudimo za promjenom. Želimo mijenjati sve: cijeli svijet, državu, društvo, sebe. Ako čovjek nema želju za promjenom, vjerojatno se zadovolji svojim prvobitnim oblikom i samo želi, kao okvir, skupljati prašinu godinama. Ali, čemu se zadovoljiti "dobrim starim ja" kad on vjerojatno nije posjetio mjesta koja nas tek očekuju, doživio sve tuge i osmijehe poput nas tako da nas ne može u potpunosti razumjeti. Međutim, ne smijemo u potpunosti odbaciti sebe u budućnosti. Samo trebamo naučiti reciklirati svoje dobre i loše osobine kako bismo se, barem prividno, približili osobi za koju se smatramo. Iako ta osoba ne postoji, osim samo kao iluzija u našim glavama, fiktivni lik postaje određeni čovjek. Psihologija nam kaže da kad bi čovjek mogao otkriti sve u svojem nesvjesnom dijelu mozga, tada bi upoznao samog sebe. A možda je i bolje da nikad i ne saznamo tko smo...

Petra Stipanović, 3. r.

UNICEF-OV PROJEKT: ŠKOLE ZA AFRIKU

Na inicijativu Učeničkog vijeća 22. 12. 2013. održana je humanitarna prodaja učeničkih radova pred crkvom na Brdima. Akciju su provele Anđela Lovrić i Mihaela Bodrožić te pedagoginja Aleksandra Dužević

TINA ŠTAMBUK – škole.hr

Kreativni nered - Članak o našoj učenici Tini Štambuk u kojem Tina priča o svojoj ljubavi prema umjetnosti, fotografiji i ljudima... <http://srednja.hr/Novosti/Kreativni-nered/Fotogalerija-Splitska-maturantica-nas-kroz-objektiv-aparata-upoznaje-sa-zakutcima-svoga-grada#ad-image-0>

SAT POVIJESTI NA DRUKČIJI NAČIN

Profesorica Smiljana Bandov zadala je zadatak učenicima da dramatiziraju starorimsku političku vlast ... Bio je to pravi izazov za učenike!

Fotografija: Elizabeta Pavić, 3. r.; mentor :Hrvoje Zuanić, prof.

USPJESI Maturanata iz Foto Odjela

Na najvećem hrvatskom festivalu fotografije u Rovinju (međunarodna konkurencija) prošle su selekciju i sudjelovale sa svojim radovima na izložbi dvije naše učenice četvrtih razreda, Tina Štambuk i Andrea Šikić.

Na natječajnoj izložbi fotografija učenika fotografskog usmjerenja obrtničkih i umjetničkih škola "Zlatni objektiv" sudjelovale su Lucija Vrkić i Tina Štambuk, obje učenice 4. razreda Tina Štambuk je na ovoj izložbi osvojila 2.mjesto.

Mentorica učenicama bila je Željka Milošević Paro.

Uobičajen radni petak u školi

„Kad bogati kradu od siromašnih, to je biznis. Kad siromašni naprave isto, to je nasilje“.

„Lijepa Naša“ građena je na idealima slobode i pravde. U stvarnom životu ideali se pokazuju kao mit i utopija. Sve češće je „Lijepa Naša“ arena u kojoj se vodi nemilosrdna „borba svijtu protiv svih“: Građani kroz nevladine organizacije jedva uspijevaju zaštititi izborna ljudska prava, radnici štrajkovima traže pravednu plaću za pravedan rad itd.

Jesmo li se zapitali zašto stalno netko demonstrira? Jesmo li se zapitali zašto su nam mediji zatrpani suđenjima i istragama? Svako jutro započinjemo novim slučajem korupcije. Dok ručamo, TV voditelj priča o zlouporabi položaja; dok smo za večerom, politički komentatori prepričavaju suđenja za prijevare banaka, poduzetnika, dužnosnika....

Čovjek se zapita ima li ovoga i u zemljama tzv.

stabilne demokracije? Sigurno ni tamo ne teče „med i mlijeko“, ali problemi kod njih nisu ovoliki.

Eh, da, dužan sam odgovore na gore postavljena pitanja! A odgovor je sljedeći: jedan od uzroka naše krize i siromaštva, nezadovoljstva, nezaposlenosti leži u osobnoj koristi onih koji vrše iznude, traže mito, ucjenjuju ili općenito zloupotrebljavaju svoj položaj, znanje, funkciju...

Zamislimo sljedeću situaciju. Dok se ja znojim za četvorku,

Petrova mama profesoru uplaćuje pet stotina eura (na njoj dobro poznat račun jer ovakve informacije se šire tajnim kanalima) i Petar dobiva peticu, a do jučer je krpao nekakve „dvojke“. Pero je, dakle, svoju peticu uspješno i „pošteno zaradio /kupio“ !

Tko je kriv? Perina mama koja daje mito mogla bi navesti barem jedan opravdani razlog kao npr. onaj da želi da Pero upiše fakultet, bla bla bla... I profesor koji je otvorio tajni račun za ovakve uplate ima barem jedan opravdan razlog: podstanar je i ima kredit za auto, bla bla bla...

Možda ćete reći: „Pa što? Ljudi se snalaze! I ja bih dao 500

Znam ovo: korupcija je neetična, nemoralna, nepravedna.

Obeshrabruje mlade, ljuti i frustrira obrazovane, još više ponižava siromašne. Ona je nemilosrdna, „širokopojasna“, ona je „laka ljepotica“ pred kojom u životnoj potrebi (zaposlenje, kredit, upis na fakultet, liječenje...) padaju i najpošteniji. Ona je „hobotnica“, „kužno zarazna“ društvena bolest, izraz pokvarenosti pojedinaca koji jako dobro poznaje „rupe u zakonu“, pogoduje prijatelju, susjedu, kumu, rođaku...

Usudujem se reći da je korupcija podjednako „griješ struktura i anonimusa pa zato ne postoji „velika“ i „mala“ korupcija. Obje su kriminal i nemoral zbog kojeg su smanjeni državni prihodi, slabi učinak javnih službi, zdravlja, obrazovanja, uprave, policije... a vjerodostojnost i dosljednost vlasti je sve slabija.

Sada se možda pitate: „To je sve? I? Što s tim? Može li se prekinuti taj začarani krug?“ Iskorijeniti korupciju nisu uspjele ni bolje organizirane države pa nećemo ni mi. Ipak, stajati sa strane, kukati i komentirati nije rješenje. Koruptivnim situacijama upravo odgovara lijenost, tromost i nezainteresiranost građana. Edukacija i odgoj mladih je jedno od mogućih rješenja. Jer dosta nam je laži, hipokrizije, licemjerstva, ulizica, lopovluka... Treba provoditi zakone, sudove učiniti efikasnijima; djelovanje politike, gospodarstva, institucija treba biti transparentno, mediji i zainteresirani građani trebaju imati slobodan pristup informacijama, treba omogućiti nesmetan rad nevladinim organizacijama. Zaštitimo i „zviždače“ i sve one koji otkriju korupciju. Donedavno su oni bili „nagrađeni“ otkazom na poslu, palicom po glavi, prijeljama... I zato sam spreman prijaviti Perinu mamu i profesora, ne samo zbog sebe, već zbog svih onih koji svoju ocjenu zarade poštenim radom, zbog svih onih koji čeprkaju po kontejneru, za gladne, bolesne i nezaposlene koji stoje u redu u pučkim kuhinjama, za sve vrijedne i kreativne, ali siromašne koji nemaju tisuće eura za fakultet, za sve poštene ljude u ovoj „Lijepoj Našoj“ koja mora opet biti i lijepa i naša.

Ivan Bilić, 1,r;

mentorica: Vanja Škrobica, prof.

Ilustracija: Filip Čulić, 3. r

3. LIKOVNO - LITERARNI NATJEČAJ ŠKOLSKE KNJIŽNICE NA TEMU:

More, ljudi, putovanja

Podjela nagrade (knjige) i Priznanja Tini (gore) i Luciji (dolje)

Treću godinu za redom školska knjižnica potiče literarno i likovno stvaralaštvo učenika.

Odabirom teme **Ljudi, more putovanja** učenicima se pruža prilika da riječju, slikom ili fotografijom zabilježe sjećanja proteklog ljeta.

Ove godine je povjerenstvo (Željka Milošević Paro, Svjetlana Paligorić Miše i Vanja Škrobica) odabralo dvije pobjednice: Tinu Štambuk i Luciju Vrkić.

Fotografije:Tina Štambuk, 4. r. (gore)

Fotografije: Lucije Vrkić, 4.r.(desno i dolje)

BOŽIĆ U ŠKOLI

Slika Jaslice, autorica Višnja Mach., motivirana je La lineom. Nakon Božića sliku smo darovali udruzi Most klonište za beskućnike).

Za one koji žele znati više

Linija (talijanski: *La Linea*) crtani je film talijanskoga autora O. Cavandolija. Svojestven je po tome što predstavlja inačicu linije, beskonačne crte, a "iskrivljava" se na mjestu gdje se nalazi čovječuljak koji se kreće s desna na lijevo, usput komentirajući nešto s crtačem. Crtač ne govori, nego samo napravi "rješenje" - nacrti ili izbriše, te se tada vidi crtačeva ruka. Crtani lik—čovječuljak pokazuje sav talijanski temperament kada se raduje, priča, ljuti, smije, oduševljava, nabraja, "odmjeri šakom do lakta" itd.

Linija je nastala 1969. kada je Cavandoli napravio crtić -reklamu. Glas čovječuljku posuđivao je Carlo Bonomi.

„Ljubav radije umire, nego da životari“ (H. de Balzac)

Ljubav je čudna stvar, pojava, biće,... Ne znam što je.

Zapravo, nitko ne zna, ali je osjeća, a kad osjeti, zna da je **ona**.

Mnogi vole i osjećaju ljubav, ali postaju dio začaranog kruga, rutine, kolotečine.

Pogledamo se oči u oči – znamo pitanje i odgovor. Ja pijem kavu, ti piješ čaj. Ja sa šećerom, ti bez.

Obavljamo svakodnevne stvari, bez dodira, bez emocije, bez komunikacije. Znali smo da se **to** zove rutina i koju košulju nosi. Bježali smo od **nje** znajući što nagovještava.

Poneki **je** nadvladaju, poneki shvate da je postala bratsko-sestrinski odnos.

Ja?

Ja shvatim da umire ono što smo stvarali godinama. Spremnija sam to zauvijek ostaviti, nego nesretno živjeti jer se „volimo“.

Rutina se dogodi kada sloboda izostaje.

Budimo dvije ptice koje zajedno lete, ne dvije ptice užetom privezane za tlo koje „moraju“ zajedno letjeti.

Da, prestala sam voljeti.

Stala sam na rub i umrla, umrla je ljubav.

Dopustila sam svojim mislima, volji i tijelu da iznova leti, dozvolila sam ljubavi da me, iznova, prožme cijelu, da volim iznova.

Shvatila sam princip!

Uzalud, neizbježno je...

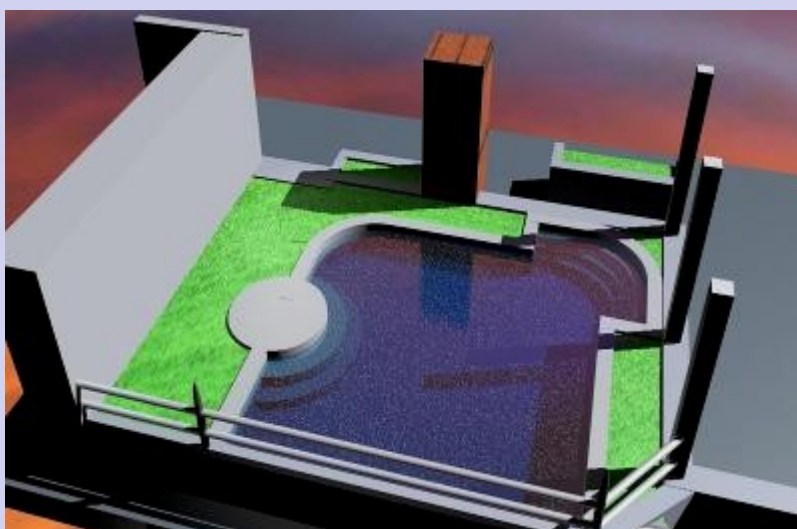
Rutina.

Melani Dragičević, 3. r.

Odabrala: Ivana Korjenić, prof.

Fotografija:
Ivana Žuljević,
3. r.

Nagrađeni u projektu „Zdrav za 5“

U KATEGORIJI: LIKOVNI RAD NA TEMU

ZAŠTITE OKOLIŠA (između ostalih) pobijedio je

i video „The tree“ naših učenika Maše Borović i

Luke Poklepovića

U KATEGORIJI: PROMOTIVNI POSTER NA

TEMU „Čuvajmo Zemlju i prirodu na njoj...“

između ostalih, pobijedili su Franko Sekul i Daria

Margeta

Bazen, Ivan Šolić, 4. r. ; mentor: Branko Šegvić

SURADNJA ŠKOLE I FONDACIJE

KAJO DADIĆ

Fondacija Kajo Dadić i “Zlatno doba” organizirali su prodajnu izložbu radova naših učenika.

Sredstva su uplaćena za potrebe liječenja naše teško bolesne (bivše) učenice.

(lijevo: fotografija s izložbe)

Domaći radovi iz etike:

Kritika naše zbilje

Glad i nepravda, Mia Minigo, 3. r.

Nepravda i pravda, Irina Pavlović, 3. r.

Nezaposlenost, Neda Mandić, 3. r.

Korupcija, Tea Trumbić, 4. r.

Ljudska prava, Irina Pavlović, 3. r.

Razizam, Ivan Šolić, 4. r.

Ovisnost, Filip Čulić, 3. r.

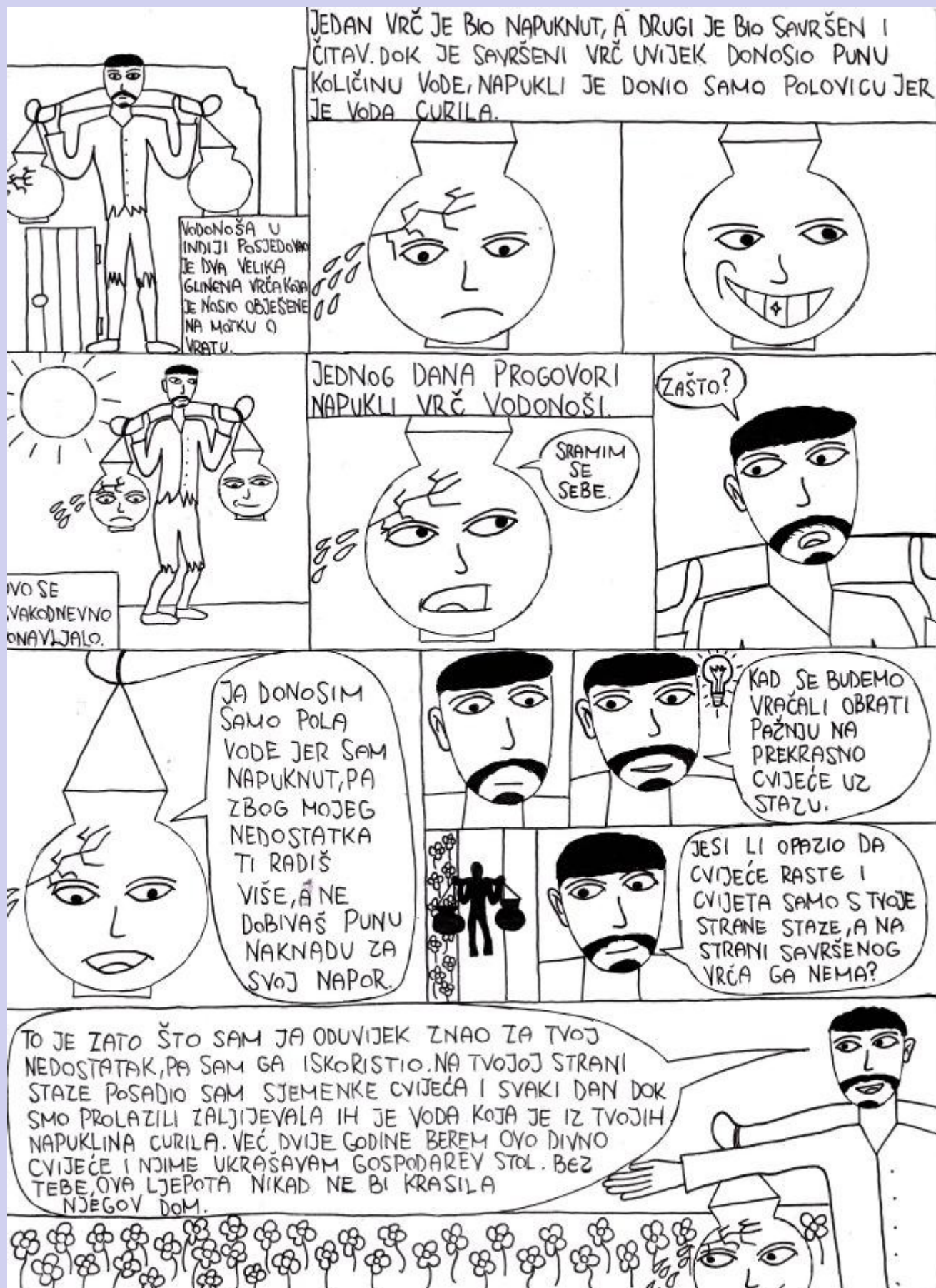
Tolerancija, Tanja Bužančić, 2. r.

Sukobi, Bartul. Gašperov, 4. r.

Tema: Samopoštovanje (prema priči "Napukli vrč")

Autor: Mihael Frančić, 1. r.

POSTOJI SAMO JEDNO DOBRO, A TO JE ZNANJE, I JEDNO ZLO, A TO JE NEZNANJE

FILOZOFIRAJMO! TEŽIMO ZNANJU!

Tea Trumbić, 4.r.

Fotografija: Domenika Bilač, 2. r.

Nije slučajno što se filozofi, razmišljajući o tajni bitka, bave pitanjem znanja, tj. neznanja. Zar nije Sokrat rekao: "Znam da ništa ne znam."?

Znanjem se čovjek izdignuo iznad ostalih živih bića, špilju je zamijenio kućom, prekrrio je tijelo odjećom. Vođen željom za opstankom stjecao je znanja kako bi produžio svoj životni vijek i učinio ga kvalitetnim. Podigao je gradove, a u njima škole prenoseći stečeno znanje na nove generacije. Svaka generacija ne kreće iz početka, ne uči samo iz vlastitog iskustva, već prihvaća istine/znanja do kojih su došle generacije prije nje. Znanje pobuđuje znatiželju, a ona nas tjera na istraživanje; znanje nas čini moćnima pa smo „dodirnuli“ Svemir.

Znanje vežemo uz mudrost. Tek kad kad nešto znamo, tek tada možemo suditi, raspravljati, zauzeti vlastiti stav, ali i priznati sebi koliko toga još ne znamo. Mudar čovjek razmjenjuje znanje ili sam mijenja vlastite stavove kad shvati da je u krivu. Spoznavanjem radimo na sebi, a radeći na sebi, doprinosimo društvu u cjelini jer čovjek je socijalno biće i zajedno s drugima gradi zajednički dom, Zemlju.

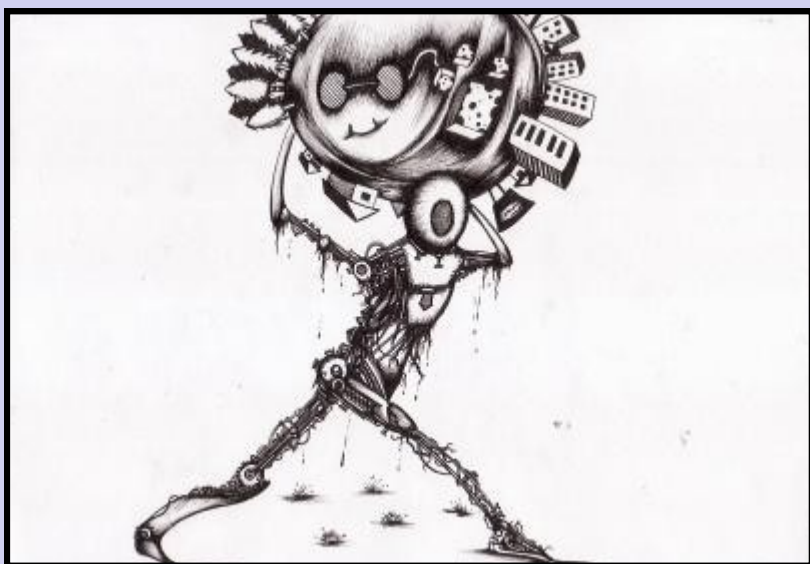
Zlo je neznanje. Ono ruši, razara, ubija. Ubija psihički i fizički jer jednako boli ako nas neznanica svojim neznanjem povrijedi ili nas svojim neznanjem krivo liječi... Nikakva je isprika: "Nisam znao!"

Najopasnije "neznanje" je tvrdoglavo „gonjenje" vlastitog uvjerenja.

Bezbroj puta čujemo: "On je pametan, toliko toga zna, a tako je jednostavan!" Istina, pametni, obrazovani i mudri ljudi su i najjednostavniji.

Da, istina/znanje oslobađa! Oslobađa od predrasuda, fobija, nepravde...

Filozofirajmo! Težimo znanju!

Filip Čulić, 3. r. (natječaj Saveza sindikata); Radnik nije Atlas da nosi sve brige svijeta

OSLIKAVANJE BOČICA ZA UDRUGU SRCE

Za Udrugu Srce (mladi oboljeli od cerebralne paralize) naši učenici kiparstva, s prof. Julijanom Voloder, oslikali su bočice za ulje koje su oni prodavali za Božić.

Dobro došlo moje sutra!

Rino Katić, 4. r.

Diana Vuković, 4. r

Sutra, što je to sutra?

Mnogima nepoznanica, nada, promjena. Zato se često kaže: "Vjerujemo u bolje sutra".

"Sutra" je uvijek nepoznato, ali opet ispunjeno nadom za nečim boljim. "Sutra" je važno, osobito u životima mladih kojima je život ispunjen dinamikom i uzbuđenjima.

"Sutra" je uvijek zanimljivo, primjenjivo, puno novih ideja, nove ljubavi, novih odluka. Sve se u trenutku može okrenuti na bolje ili na gore.

Na "sutra" bi trebalo gledati pozitivno jer temelj "sutra" je u nadi. Iako to ovisi o pojedinim ljudima, karakteru, iskustvu, nastojim gledati na budućnost pozitivno, ne strepiti od onoga što me čeka. Smatram da sve ima svoje razloge i smisao. Zato svakom svom novom danu zaželim dobrodošlicu, ma što da mi donosi.

Vrijeme neprestano i nezaustavljivo teče. Postajemo zreliji i naš život više nije onako bezbrižan. Kad napustimo ovu školu, susrest ćemo se s novim izazovima i poteškoćama.

Završava se jedan dio našeg života, a pomalo nesigurnim koracima otvaramo novo poglavlje životima.

Još malo i napustit ćemo školu. Bila nam je drugi dom četiri godine. Među njezinim zidovima ostavljamo dio sebe, brojne uspomene, prve simpatije, strahove pred ispitivanje, proslave rođendana, ekskurziju, maturalnu večer... Bili su to lijepi dani naše rane mladosti!

Iako se svaki dan u školi činio isti, on to nije bio! Tek sad ćemo osjetiti neizvjesnost, nepravdu, neuspjeh.... Tko će nam sutra dati podršku?

Jedino ustrajna borba i rad, poštena životna utakmica i samopoštovanje imat će smisla i donijeti rezultate. Bit ćemo uspješni onoliko koliko smo usvojili disciplinu, razvili samokritiku, vjeru u sebe, naučili poštovati druge. Tek tada ćemo naše "sutra" graditi na čvrstim temeljima onog "jučer".

Dominika Bilač, 2. r.

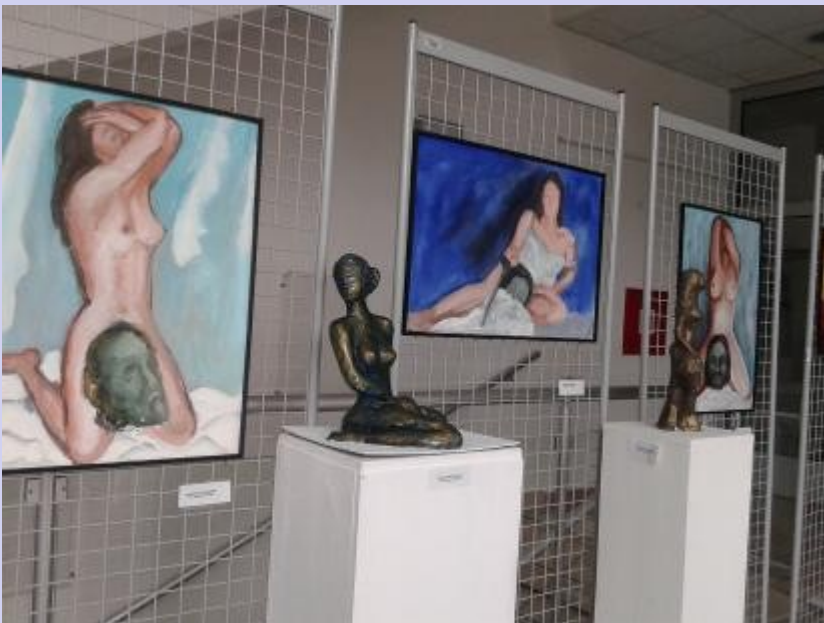
Izbor fotografije Hrvoje Zuanić, prof.

Maturalni rad, odjel industrijski dizajn; mentor Miro Radeljak

Judita kao inspiracija

U suradnji s Nansi Ivanišević i Udrugom prokultura na Danima frankofonije otvorena je izložba učeničkih radova u Gradskoj knjižnici Marko Marulić. Predstavljani su radovi 2. i 3. razreda odjela kiparskog dizajna te 2. razreda dizajna odjeće. Kipari su predstavili 17 skulptura i reljefa, a učenici iz dizajna odjeće 10 slika. Mentori učenicima bili su profesori: Julijana Voloder i Ivan Listeš.

Kako učenice vide prof. Maricu Butinu ? (radovi Karle Drpić-Granić i Antonije Dore Pleško, 1. r.)

Čovjek može sve, ali smije li?

Magdalena Modrić, 3. r.

Ilustracija_ Filip Čulić, 3. r.

Prije puno, puno vremena čovjek je otkrio vatru i ovladao njome. Sporo je napredovao, ali je opak uspijevao krotiti prirodu. U posljednjih nekoliko stoljeća čovjekov razvoj se ubrzao i on sve više, okrutnije i brže pokorava prirodu izrabljujući njezine blagodati i crpeći sve što mu koristi iz nje.

O čovjekovoj nezahvalnosti se svakog dana možemo informirati u novinama. Čitamo o industrijama koje krče šumu oko Amazone, o nasilnicima koji ubijaju životinje i izvještavaju cijeli svijet o svojim izvipljavanjima kroz objave na internetu u obliku slika ili videa. Ponekad se može naći i članak o vrsti koja je izumrla zbog čovjekove nepažnje, što je nažalost rijetkost jer mediji ne pridaju vijestima te vrste potrebnu pažnju, ili o tvornici koja je zatvorena zbog tužbe društava za zaštitu okoliša jer je na primjer onečistila neki izvor vode u svojoj blizini.

Danas svjedočimo vandalizmu o kojem društvo ne razmišlja kao takvom, a njegovi smo svjedoci svakodnevno. Šećući ulicom neki od nas ni ne zapažaju smeće koje prolaznici bacaju ili „slučajno“ ispuštaju na nogostupe. Na prvi pogled to nećemo osuđivati jer papirić od bombona ne smatramo potencijalnom opasnošću koja bi pridonosila zagađenju Zemlje. Jedan papirić ne može promijeniti cijeli planet, ali kada bismo svi tako razmišljali, vrlo brzo bismo ugrozili naš opstanak. Nijedna osoba koja putem baci omot od žvakače gume nije svjesna da je tim činom ugrozila svoje postojanje pobudivši globalno zatopljenje i niz drugih prirodnih sila.

Živimo u vremenu u kojem vlada tehnologija i mnogi od nas prate razvoj znanosti. Čovjek putuje u svemir i istražuje ga, počevši od Mjeseca pa nadalje. Dosegnuli smo visok stupanj razvoja kao vrsta i naše mogućnosti su se unaprijedile. Imamo pristup raznim znanjima i svakog dana otkrivamo još ponešto, ali je li se čovjek ikada zaista zapitao smije li on to znati? Jesu li se znanstvenici ikada zapitali smiju li slati astronaute u svemir? Ako je određeno da čovjek živi na Zemlji, ima li on pravo odvajati se od nje? Iako je i čovjek priroda, toliko radi protiv nje da to postaje upitno. Međutim, postoji još nešto što čovjek može, ali na što nema nikakvo pravo. Ubojstvo je težak prekršaj na kojeg većina ljudi gleda kao na čin koji mora biti kažnjen. Nitko ne počinje osudu sa stajališta da nitko nema pravo oduzeti tuđi život, već svi to vide samo kao zločin.

Maturalni rad, odjel
industrijski dizajn;
mentor

Miro Radeljak, prof.

Na svijetu ima puno ljudi koji imaju priliku biti nadmoćni nad drugima, ali nije moralno takvu priliku iskorištavati. Političari mogu oporezivati i potkradati građane i iako to nije moralno, oni ipak to rade i ne mare za kritiku.

Iako su sve te kritike upućene njima s razlogom, zapravo brojnim razlozima, nitko ih nema pravo kritizirati. Ne da je zabranjeno nekim zakonom, već nitko nema pravo nikoga osuđivati, iako svi to svakodnevno radimo.

Kritiziranje nije daleko od diskriminiranja. Najpoznatija vrsta diskriminacije je rasizam koji se stoljećima pojavljivao u mnogim kulturama. Trebalo je jako puno godina i truda da se suzbije. Danas sve rase imaju jednaka prava, a društvo još uvijek šikanira takozvane „niže rase.“ Društvo se tako ponaša i kada je u pitanju druga vjera, državljanstvo ili čak drukčiji interesi. U manjim zajednicama problem nastaje kada čovjeku jedan život nije dovoljan, već se upliće i u tuđe, osuđuje ili manipulira drugima, nameće svoje stavove i odlučuje u tuđe

Česta roditeljska pogreška je kada roditelj ne može prepoznati trenutak u kojem je njegovo dijete prestalo biti dijete i postalo sposobno donositi odluke. Roditelji najčešće nastavljaju tretirati svoju djecu kao osobe koje nisu u mogućnosti biti samostalne što ostaje tako do kraja njihova života, a svoju grešku uviđaju kada je prekasno.

Čovjek se nevjerojatno razvio na svim životnim poljima pa se može slobodno reći kako je gotovo postao vladar cijeloga svijeta. Može skoro sve što zamisli i za sve nalazi način, ali pitanje se nameće samo po sebi: smije li?

PODRŠKA BESKUĆNICIMA GRADA SPLITA

Beskućnici su, uz nezaposlene, najbrža rastuća društveno marginalizirana skupina s kojom se suočavaju brojne zemlje svijeta.

Beskućništvo se često definira kao stanje u kojem se nalaze ljudi neredovitih primanja i bez odgovarajućeg stanovanja. Do takvog stanja ljudi dolaze zbog različitih uzroka (nezaposlenost, rat, osobni bankrot, izbjeglištvo, prognanstvo, psihičke nestabilnosti), a posljedice su najčešće skitnja, prosjačenje, siromaštvo i život na ulici... Podršku splitskim beskućnicima organizirala je Udruga Most., a splitskim srednjoškolcima i građanima na Rivi su se pridružile i članice Školskog volonterskog kluba: Lucija, Karla, Diana, Tina, Antonija, Manuela i prof. Vanja Škrobica.

Maturalni rad, odjel: industrijski dizajn

mentor: Miro Radeljak, prof.

Filip Čulić 3. r.,
"There's someone on the wing",
mentor: Josip Špika

LIK, Zadar 2014.

DANI ODJEĆE

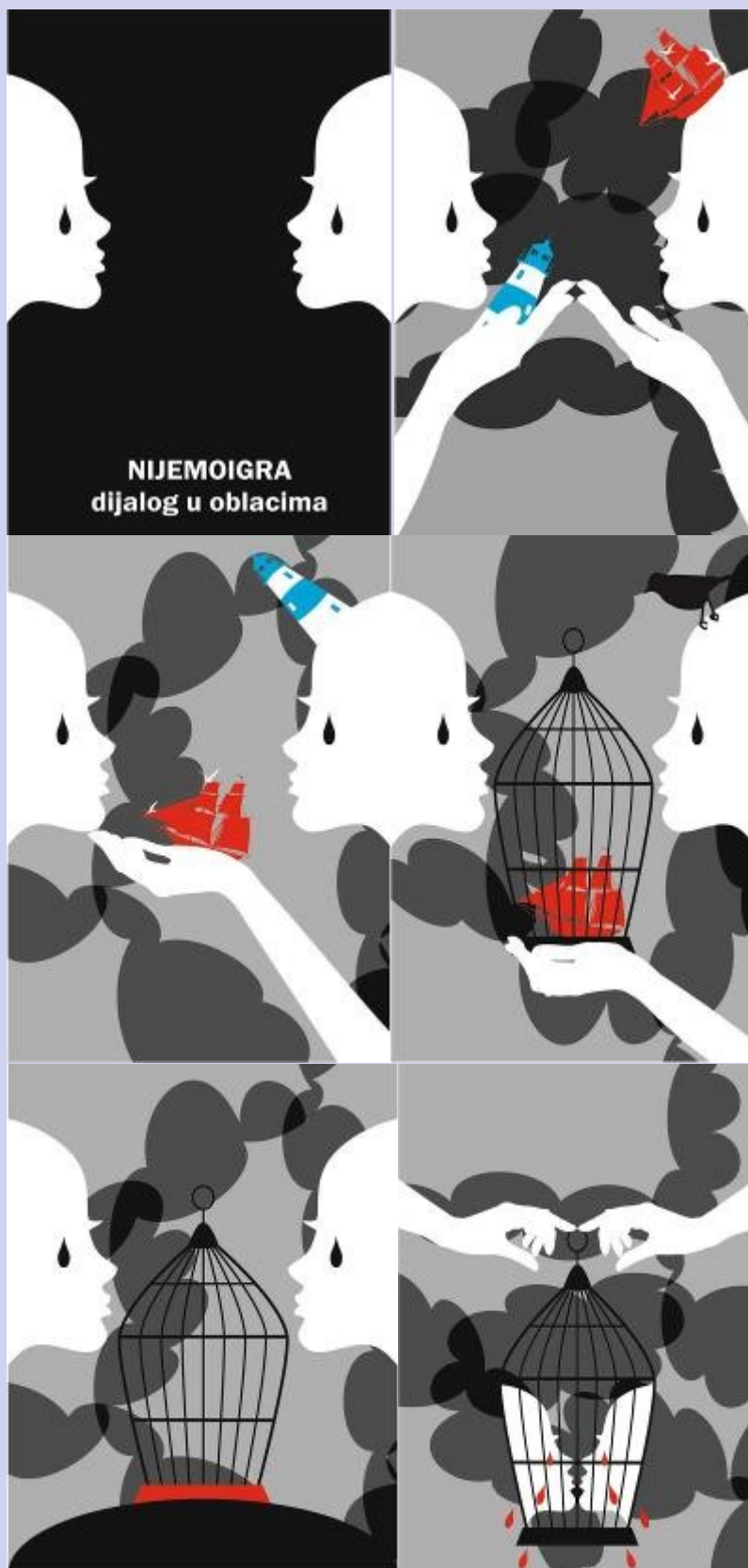
Nagrada za Antoniju Zorić, 4. r.

Mentorica: Suzana Budimir Biško, prof.

Dolje: Nensi Bošnjak, 2. r. "Twirl fashion
(digitalna modna grafika)

Generacijsku nagradu u kategoriji drugih razreda osvojila je učenica Marina Popović.

Mentorica: Suzana Budimir Biško, prof.

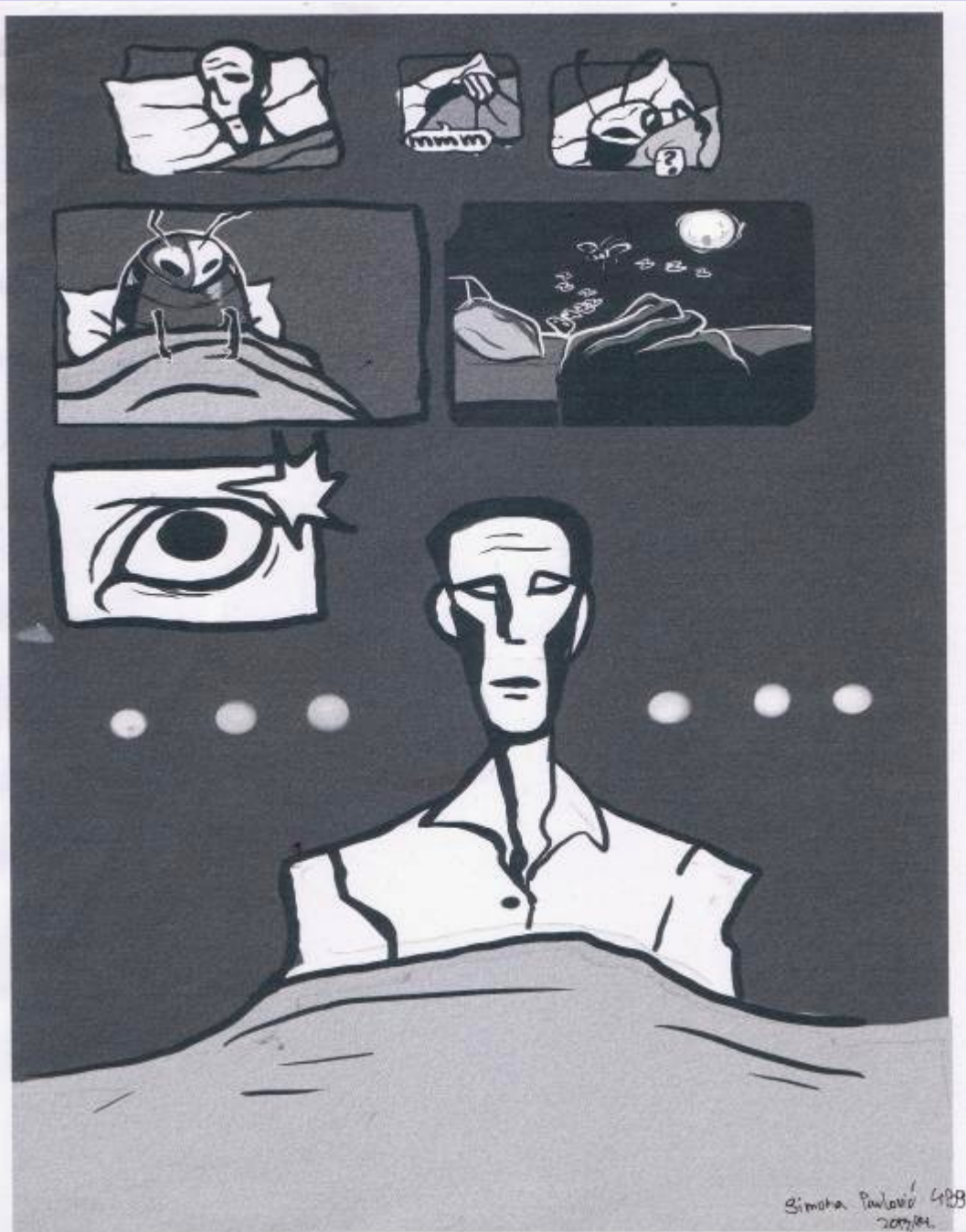

TRADICIONALNA IZLOŽBA U SALONU GALIĆ

Početkom svibnja u Salonu Galić troje profesora naše škole predstavili su svoje radove: Julijana Voloder, Ivan Listeš i Hrvoje Zuanić.

Izložbu je otvorila profesorica Ivana Korjenić koja je u katalogu umjetnost nazvala organizmom jer se rađa, razvija, raste i mijenja, podatna je i nepredvidiva. Korjenić je akcentirala pedagoški rad koji ovi umjetnici ostvaruju u Školi likovnih umjetnosti dijeleći svoja znanja i iskustva mlađim generacijama teprateći njihovo ljudsko i stručno sazrijevanje.

Franz Kafka: Preobrazba; Autorica Simona Pavlović

POMOĆ POPLAVLJEN OJ POSAVINI

Za samo 48 sati
sakupili smo puna
tri osobna
automobila pomoći.

Svaka čast!

ANIMALNI PORTRETI

Mentor Josip Špika, prof. Radovi učenika: Roberte Skočić, 2., r. Daniela Norca, 3. r. te Bože Balova, 4. r

LIK državno natjecanje u likovnom stvaralaštvu

Učenica Marita Marković, 4. r., svojom igrom "Labirint" osvojila je 1. mjesto. Mentorica joj je bila Neli Ružić

Opis igre: Minotaur se nalazi u sredini labirinta označen crvenim krugom. Uz pomoć zvrka igrači napreduju kroz labirint. U finalnom dijelu igre, kao i općenito u životu, kada dođeš pred sam cilj, postaje najteže.

Kada se stigne na zadnje polje (borba s minotaurom), treba odgovoriti na pitanje koje se nalazi na kartama. Ukoliko se netočno odgovori na postavljeno pitanje, treba se vratiti 10 koraka unatrag. Ukoliko se po drugi put netočno odgovori na pitanje, treba se vratiti 20 koraka unatrag, treći put 30 itd.

Tek kada osoba točno odgovori na postavljeno pitanje, znači da je pobijedila minotaura te tako postala pobjednikom ove igre.

Cilj igre je probuditi interes za mitologiju i kroz igru upoznati mitološku priču, ali kroz igru, na slikovit način, učiti o životu kojeg labirint predstavlja. Važno je naučiti da se upornim radom, trudom i željom može puno toga postići i ostvariti svoje snove i ciljeve.

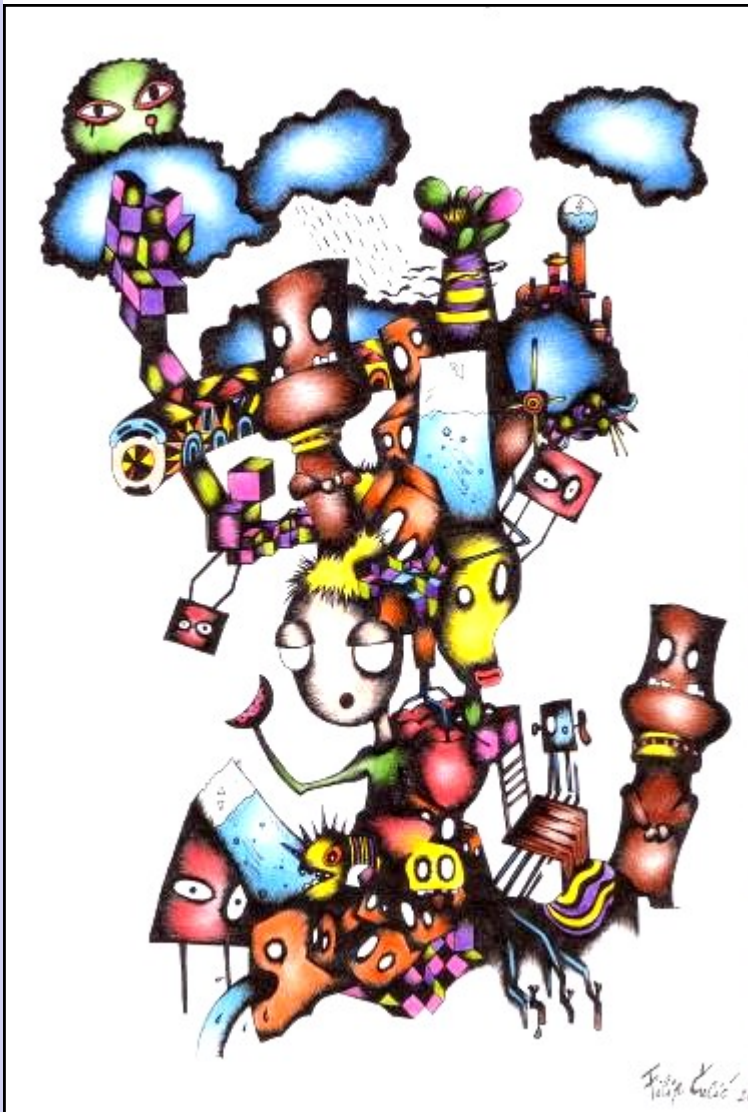
Terenska nastava

Posjet Galeriji Emanuel Vidović (2.r. slikarstva s prof. Neli Ružić)

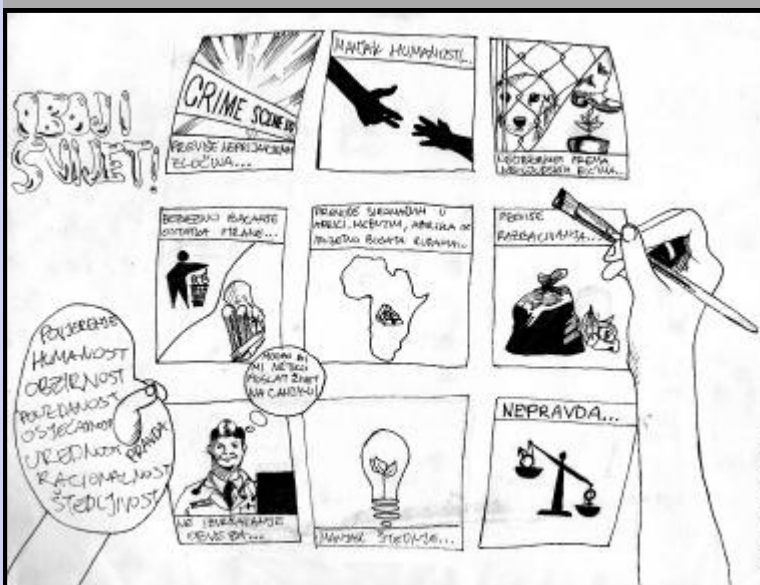

Fotografija: Lucija Vrkić, 4. r. odabrao: Hrvoje Zuanić, prof.

Filip Čulić, 3. r.;

Simona Pavlović, 3. r.;

Ako slijedimo prirodu kao vođu, nikad nećemo zalutati.

Kako sam za'eba' prirodu

Bartul Gašperov, 4. r.

Priroda je zanimljiv fenomen. Ona je (od)uvijek tu. Nitko ne zna kad je započela niti kada će završiti. Zvijezde se svake noći pojavljuju na nebu i meni se čini da su uvijek iste. Pišu da postoji bezbroj galaksija, ali nisam baš siguran. Kakav je to izoštreni vid koji može vidjeti "bezbroj"?

Izmjenjuju se dani i noći, smjenjuju se godišnja doba. Postoji vrijeme rada, vrijeme uživanja naših plodova i vrijeme za odmor. Razmišljam tako dok mi alarm svira muziku iz WOW-a.

Je, je, priroda je super stvar, ali meni je nje više dosta! Cvrkut vražjih ptica najranije i njihovo svadanje me nervira. A i te mačke! Baš ujutro moraju pod mojim prozorom dokazivati jedna drugoj čiji je to teren. Da ne bih smetao prirodi, a ni ona meni, spavam sa zatvorenim prozorom. Alarm na kompu mi je sasvim dovoljan.

I čemu sva ta zelena stabla po ulicama, u parkovima? Čemu livade i zelene površine? Kao da ne vidim dovoljno toga dok sam pred računalom. Zašto pratiti prirodu ako ja točno znam koji sam level i što trebam sljedeće raditi. Nikad ne zalutam. Svakodnevno ista rutina: Battleground, farmat Mine, pokoji Dungeon i, ako imam volje, dignem nekoliko levela na Hunteru. Meni ne izgleda kao da sam zalutao.

Fama o svježem voću je prenapuhana. Što nedostaje čipsu i čokoladi? Niti ih treba guliti niti prati. Dovoljno je otvoriti i uzimati komadić po komadić lijevom rukom dok desnom još uvijek imam kontrolu nad likom.

Pa opet sva ta mudrovanja o izvorskoj vodi u boci. Dva bokala vode iz slavine i meni dosta za cijeli dan. Kakav izvor! Nisam ga vidio u životu.

Eto, to su moja razmišljanja o prirodi, a sad se idem uspeti na planinu. Tamo me čeka ekipa. Moramo obraniti Lumber Mill.

KAMO NAKON UMJETNIČKE?

Gost bivši učenici: Mirko Pivčević, filmski snimatelj („Svećenikova djeca“, „Ta divna splitska noć“...), danas profesor na UMAS-u, Vicko Vidan, dipl. fotograf (završio studij u Milanu), profesor na UMAS-u, te dr. Ivana Čapeta Rakić, dipl. restauratorica – konzervatorica, docentica je na Filozofskom fakultetu u Splitu.

Okrugli stol organizirala je Vanja Škrobica, prof.

Lijevo: bivši učenici
iznose svoja
iskustva

Gore: za uspomenu
iz šk. knjižnice

Veliko zanimanje učenika (lijevo i
gore)

Prof. Gordan Puljek dijelio je majice našim gostima

Mirko Pivčević kod svoje
fotografije od prije dvadeset
godina

Putopis: ekskurzija Split – Prag – Beč – Split

Karla Šimunović, 3. r.

Na put smo krenuli 09.04.2013.

Prvog smo dana posjetili Hallein (rudnik soli) koji je meni i mnogima ostao u upečatljivom sjećanju. Bili smo na podzemnom putovanju prepunom zanimljivosti. Bilo je to poput plovidbe podzemnim jezerom, spuštanje rudarskim toboganom i vožnja rudarskim vlakom.

Idućeg dana razgledali smo Salzburg i vidjeli Mozartovu rodnou kuću.

U posebnom sjećanju ostao mi je večernji izlazak u Pragu. Izvrstan provod i nove emocije.

U Pragu smo razgledali katedralu sv. Vítu koja je toliko velika da nikome nije mogla stati u kadar foto-aparata. Istog dana imali smo dvosatnu plovidbu rijekom Vltavom i švedski stol na brodu.

U Pragu smo još posjetili Višehrad u kojem smo obišli Crkvu Sv. Petra i Pavla, Višehradsko groblje, Rotundu Sv. Martina, zidine, Taborova vrata i Karlove namesti. Posljednji dan proveli smo u zoo vrtu Troja koji me fascinirao svojom veličinom. Sedmog dana smo napustili hotel u Pragu i krenuli prema Beču u kojem smo razgledali dvorac Schonbrunn i Hunderwasser haus čija me se arhitektura dojmila i poželjela sam živjeti u jednoj od tih kuća.

Poslije toga krenuli smo prema Splitu. Bilo mi je žao što je ekskurzija završila, ali sam bila i zadovoljna jer sam stekla jedno iskustvo, nova lijepa sjećanja, uspomene, prijateljstva i poznanstva.

Izložba maturalnih radova 2014. (izbor)

DAN JABUKA – ZDRAVSTVENI ODGOJ – TERENSKA NASTAVA

Projekt je vodio prof. Gordan Puljek.

SRCE NA SCENI

Andrea Šikić, 4. r

Za početak par riječi objašnjenja, tek toliko da vas uputim o čemu pričam. Dakle „Srce na sceni“ je predstava koju sam imala priliku gledati i koja me oduševila. Predstavu su odigrali mladi s cerebralnom paralizom, a pripremao ih je glumac Slavko Sobin.

Što prvo pomislite kad čujete „osobe sa cerebralnom paralizom“? Prođe vas blago sažaljenje, zar ne? I ja sam, moram priznati, prije predstave bila malo skeptična, premda jako volim volontirati i pomagati. No, u ljudskoj je naravi takav stav (predrasuda) prema osobama koje su NAIZGLED nemoćnije od nas ostalih. *Srce na sceni* je zaista bilo ogromno srce kojeg su činili glumci, glazbenici, asistenti, roditelji, volonteri te publika. Takvu atmosferu ne bi postigao ni jedan pjevač u areni niti nogometaš na bilo kojem terenu. Svaka duša u HNK-u zajedno se smijala, pjevala, pa čak i plakala. I vjerujem da smo svi izašli malo pametniji i bolji ljudi nego što smo bili. Kad doživiš nešto tako iskreno, shvatiš koliko si zapravo malen ispod ovog neba.

Dok mi plačemo zbog gluposti i sitnica, brinemo o nepotrebnim stvarima, pored nas su ljudi koji stvarno – žive: smiju se onda kad je smiješno i plaču onda kad stvarno boli. Oni nemaju maske, ne pretvaraju se, ne glume.

Jer tko još možeš biti osim TI? I bez srama i osjećaja krivnje što si takav. Nitko se od njih nije sramio reći tko je, pokazati što (ne)zna.

Zato hvala „Srcu“ što mi je „očitalo“ lekciju i što sam bila mali čovjek u publici koji je dobio priliku osjetiti otkucaje njihovog velikog srca .

S glumcem Slavkom Sobinom i mladim glumcima iz Srca poželjele su se slikati za uspomenu i naše učenice.

MEĐUNARODNI MJESEC KNJIGE

Posjet maturanata Sveučilišnoj knjižnici u Splitu.

Posjet i stručno vodstvo organizirale su Ivana Korjenić i

Vanja Škrobica

Učenički rad, 3. r.

Mentor Josip
Špika, prof.

Oslikavanje učionice u grafici

si, 3. r.; mentor Josip Špika, prof.

BAROK I ČIPKA
u modnom eksperimentu

DANI ODJEĆE 2014.

3. mjesto

Kategorija: Modna kolekcija dizajnera odjeće

Tema: Barok i čipka u modnom eksperimentu
Antonija Zorić, Škola likovnih umjetnosti Split,

Mentorica: Suzana Budimir Biško

3. mjesto

Kategorija: Dizajn odjeće

Tema: Barok i čipka, Modni eksperiment
Ana Mikelin Opara, Škola likovnih umjetnosti Split,

Mentorica: Suzana Budimir Biško

Fotografija: Karlo Jakić

Dizajn fotobooka: Suzana Budimir Biško

Modeli: Anđela Lovrić, Dina Marović, Nina Markić i Dora Vlajić

OSLIKAVANJE UČIONICE U OŠ MANUŠ

Tražio se bombon više!

Dana 30.5.2014. obilježili smo "Svjetski dan nepušenja" akcijom - "Bombonom protiv pušenja".
Sva osjetila bila su uključena: okus, vid, dodir, sluh...
Sjajni: Lucija Sesartić , Eva Šodan, Paulina Nazlić , Mihael Frančić i ništa bez majstora glazbe našeg Duje Cetinić Koće
3.r. Akciju vodila pedagoginja Aleksandra Dužević

Ekološki plakat

Autor: Ivan Šolić, 4. r.

Akt

Fotografija: Tamara Viculin, 3. r

~ JEDAN DAN IZ MOG DNEVNIKA~

(grafostilistika)

Prvo prodorni zvuk budilice. Potom slina mačka na mom licu. Tako ja obično vidim stvari ujutro dok ne uspijem pomaknuti umorom otežale kapke.

~EVO JEDNE MALE ČINJENICE O MENI~

Nakon lijeganja u dva po ponoći zar se ikom dade dignut iz kreveta u pet ipo?

~REAKCIJA NA SPOMENUTU ČINJENICU~

Sigurna sam da se pitate što sam to točno radila do dva po ponoći.

Tulumarila, drogirala se, opijala, lunjala po selu...

Molim vas - ne bojte se.

Ništa od toga, čitala sam knjigu.

Najiskrenije se trudim pristupiti ovoj temi vedro, ali ipak pet ujutro je i moram u školu.

Naravno, uvod. Početak. Zaboravih na pristojnost.

Moje je ponašanje rezultat trenutnog raspoloženja.

----- =SAMOUBOJSTVO

PMS

Trudim se, međutim, uživati u svakom danu i trenutku koji mi život pruža, ali ovaj dio dana je nezamislivo grozan.

Ne mogu vam dočarati koliko sam nespretno-izgubljena.

Baš sam bila na odlasku kada shvatilasam da mi milijun malih stvari nedostaje. Ne razumijem kako uvijek majstorski uspijem izgubiti pokaz, ali negdje u dubini srca znam da me, kao i uvijek, čeka na šalteru gdje su svi ostali "napušteni" pokazi.

~OPASKA~

Stvarno sam grozna prema tom pokazu.

Sama ne znam koliko je puta, jadnik, morao prošetati do tamo i natrag u moje neodgovorne ruke, znajući da ga opet isto čeka.

Pomalo me sram.

Jedno oko otvoreno. Drugo u snu. Shvatih da izlazim na sljedećoj stanici.

- FOTOGRAFIJA UMJETNIČKE ŠKOLE~

Zgrada je više duga nego visoka, zapravo jako je duga.

Uglavnom obojena u ... Svašta nešto.

Bijele su rešetke prostrte poput zavjese duž ulaza.

Beton, klupe, palma...Tu i tamo drvo masline...

Ovdje počinje moja senilnost - zaboravljam na sve ostale probleme koji me trenutno opsjedaju. Stopila sam se s gomilom i odmarširala prema razredu. Na kraju marširanja slijede glasovi koji se izdižu iznad ramena. Riječ maštovitost. i osmjesi. Još jedan nalet smijeha kroz koji se neuspješno probijam.

Ne zaboravimo osmijehe.

Zapravo se pitam što bih ja bila bez ovoga, što bih drugo radila? Tko bi umjesto mene bio ovdje?

Oteturala sam do kapaka i zatvorila ih. Nakon dužeg vremena osjetila sam nepogriješiv osjećaj da me netko promatra. Cijelim svojim bićem. I to je potvrđeno kad sam se usudila otkriniti oko.

Shvatila sam dvije stvari:

~NEKOLIKO DJELIĆA SPOZNAJE~

1. Identitet osobe - profa
2. Činjenica da me netko promatra

A sad, promjena scene.

Ponovno sama. U sobi. Spremam se za današnju reprizu koja se odigrava sutra oko 5:30. Moram biti spremna "kao i uvijek"!

Vrata se zatvaraju.

Mrak.

Tišina.

Knjiga. 2:00

Anamarija Dujmović, 1.r

(impresija)

I evo me u od kiše usamljenom parku, otpijam posljednje gutljaje. Lišće koje se nit sjetilo nije da proljeće kuca, svoju je braću napustilo s krošnjom, pridruživši se puteljku prekorak moga. Hladna, drhtava njuška iziskivala je moju mislima potisnutu pažnju, tek tu i tamo se oglasivši. Gole su se grane pružale do neba, s oblacima kojima su tijela bivala prikovana uz njih.

Nije se činilo mogućim, pa čak ni zamislivim, da se moja duša pronađe sretnom u uspavanci nevremena. Ipak, bilo je za priznati: jest. Zakoračivši prema fontani ustuknuh. Dublji me smisao odluči pronaći. Refleksije su isijavale usprkos tami što crno nebo okiva. Ponosnim je stavom sjajila nasred parka. Osamljenih se stabala klonila. Ipak, svašta li je izgubilo smisla. U mom svijetu zlatno sunce žarilo se nad parkom čija se tama skrivala po kutovima. Nestade ona duga sjenka što poprati ljude, boje procvjetahu na njenom mjestu. Svježiji je zrak mrsio moje osjećaje strujanjem što iskrivi moje stvarne doživljaje. Istina je bila: nezamisliv je svijet u mojim očima bljeskao.

Poprska glasnu njušku, a ona se u čudu podigne. Pogled mi se pomiješa s mišlju i nestane. Bilo je tako. Mokre šape ostaviše traga na meni. Negdje sam morala poći...

Petra Prizmić, 1.r

(struja svijesti)

Početak dana, pet i trideset... Prvo se probudilo osjetilo zvuka. Hvala svim ptičicama, lastama, slavujima, vrapcima...Hvala i višoj sili, koja god da bila, što me izvukla iz kreveta.

Drugo po redu pozdravlja sunce osjetilo dodira, spoj divljeg koljena i krutog ormara...

Hrana, odjeća, knjige i put pod noge... I cipele! Hvala tata!

Autobusna stanica, dobro jutro osjetilo njuha... Držim dah, držim dah, držim dah, držim dah,...

Hej, Splite! Mogu li te zamoliti da bučiš malo tiše?

Hej, školice i hej, klupice, mogu li vas zamoliti da se pretvorite u krevet?

Vid, probudio se i on, uživa u predivnom prizoru profesorice iz povijesti. Ruke leže na ušima, da slučajno ne bih čula prozvano svoje ime.

Što god bilo od ostalih predmeta, prošlo je... Opet čekam mirišljavi autobus na mirišljivoj stanici, toliko čistog zraka, predivno...

Držim dah, držim dah, držim dah,... Ma ne, nema problema, gospođo! Držat ću ja vaše torbe, skroz osjećam ruke i uopće ne ležite na meni! ... Držim dah, držim dah, držim torbe, držim dah...

Žrnovnice, napokon! Bog, prijlo! Odvedi me kući, hoćeš li? Hvala ti. MMM! Miris skuhanog ručka, tikvice? ... Mogu dobit' još, sutra ionako ne postoji...

Hmm, mogla bih obaviti sve što imam za školu, naučiti hrvatski, javiti se za ispravak... Tko je stavio moj prst na prekidač laptopa? A pa mogla bih malo prošvrljati po internetu, ionako me boli trbuh...

Vidi, vidi, već je devet sati, mogla bih u krevet, rano ustajem... Tuširanje i u krevet, ušuškavanje.

JOJ! Pa sutra moram predati mapu za crtanje i slikanje! Ocjenjuje i radne bilježnice iz engleskog!... Zaboravila sam i večerati! ... Stignem ja još to sve, tek je deset sati, ionako mi se ne spava... Ali krevet je već tako ugrijan i mekan... Mislim da ću riskirati, ionako me možda sutra pregaži auto, bolje da budem naspavana ako se to dogodi, nikad ne znaš...

Ne mogu zaspati, ne prestajem razmišljati o današnjoj lekciji iz geografije i svezremenskim pitanjima čovjeka o smislu ljudskog života. I sad se prepuštam razmišljanju ležeći u mrtvačkom položaju. Zadnji se probudio mozak.

Ivana Domljanović 1.r

PUTUJUĆA MEĐUNARODNA IZLOŽBA O ANNI FRANCK

Posjet izložbi organizirale su profesorice Ivana Korjenić i Vanja Škrobica za učenike drugih i četvrtih razreda

Samo su mrtvi vidjeli kraj rata

Tea Trumbić, 4. r

“Kraj rata uvijek ne donosi mir. Kraj rata jednostavno zaustavi rat, i zaustavi daljnja ubijanja i rušenja. Svaka ratna priča ostavlja svoj trag i gotovo uvijek utječe na događaje u budućnosti onih ljudi koji su preživjeli rat.”

Rat je, čini se, u naravi čovječanstva. Možda pravi rat počinje tek onda kad završi pucnjava, ubijanje, rušenje. Nakon toga slijedi period gorčine, upiranja prstima u krivce, spoznaje o gubitcima, osjećaj poraza ili pobjede. Ima li uopće pobjednika u ratu? Gorčina rata nastavlja hraniti generacije, trovati preživjele i tako zavađene strane neslužbeno nastavljaju rat.

Pred obiteljima umrlih stoje godine tuge, ali i bijesa na nekog, ili neke, za koga drže da je/ jesu glavni krivac/ krivci. Može li im to dušu olakšati i može li ih uvjeri da smrt voljenog ima smisla? Ne može! Ti ožiljci toliko su duboki da ih roditelji svjesno prenose na svoju djecu, pa na unučad... Neki od rođenja uče koga valja mrziti iako vrijeme zaborava zamuti razloge i „povijesnu istinu“, a događaj preraste u mit. Tako su zatraju generacije umjesto da na vrijednostima pravde, slobode, tolerancije i multikulturalnosti grade ovaj svijet.

Umrli su „vidjeli“ svoj posljednji ratni dan. Pokušajmo to i mi, mi živi!

ODLAZAK U MIROVINU

Profesorica matematike Nada Antičević u Školi likovnih umjetnosti radila je nekoliko desetljeća i odgojila generacije učenika. Poželimo joj zdrave i ispunjene umirovljeničke godine.

HRVATSKA VOLONTIRA 2014. - 2 akcije

u organizaciji volonterskog centra MI učenici naše škole su 24. 5. imali dva velika zadatka: oslikati jedan razred u V. gimnaziji (2. r. slikarskog dizajna s prof. Ivanom Listešom) i sudjelovati u prodaji učeničkih radova za Ligu prevencije protiv ovisnosti (učenici volonteri s prof. Vanjom Škrobica)

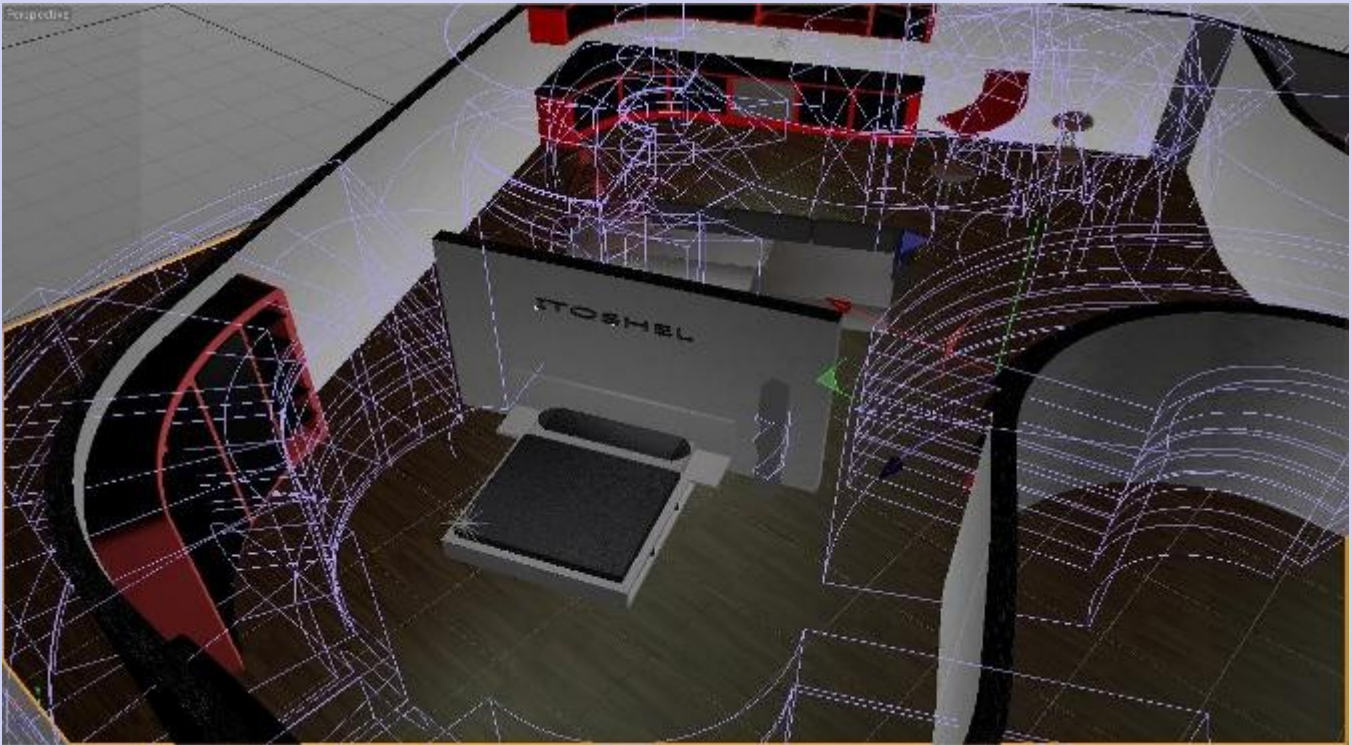
Fotografije Nikolina Pelaić, 2. r. i Vanja Škrobica

Rezultat oslikavanja učionice (gore)

Naše učenice, članice volonterskog kluba, na prodaji radova imale su i svoj spontani plesni program.

Humanitarni foto natječaj
Putovima osmijeha

Sredstva prikupljena od prodanih fotografija s izložbe donirana su Klubu Vjeverica (Udruga za pomoć osobama s mentalnom retardacijom Grada Zagreba).

U foto natječaj uključio se i školski volonterski klub, a povjerenstvo u Zagrebu za izložbu je prihvatilo foto-grafiju Tine Štambuk .

SVAKI DAN JE JEDAN MALI ŽIVOT

Naš život je velika i složena cjelina koja počinje našim rođenjem, a završava našom smrću. Tako velika životna cjelina sastavljena je od bezbroj malih djelova odnosno dana.

Svakoga dana proživljavamo jedan mali život. Budimo se s određenim ciljevima i nadanjima i trudimo se ostvariti ih tijekom dana.

Ne ide uvijek sve po planu pa vodimo vječitu borbu između onoga što smo planirali i onoga što toga dana ostvarujemo .Kada spojimo sve te male dnevne borbe u jednu cjelinu —dobivamo život. Zato slobodno možemo govoriti da svakodnevna borba, nadanja,uspjesi i neuspjesi grade naš život. I na kraju ovoga dana dok ovo pišem, proživjela sam još jedan mali život i odnijela još jednu pobjedu. No je li to samo pirova pobjeda ili trenutno zadovoljstvo onim što sam danas ostvarila, vidjet ću.Stanemo li ponekad i razmišljamo li što smo danas propustili? Život je neumoljiv. Teče poput nabujale rijeke uvijek nizvodno i ne možemo ga vratiti. Zato ne smijemo propustiti niti jedan dan koji je djelić našeg života. Ne smijemo se prepustiti letargiji i depresiji već živjeti punim plućima i osmjehom na licu.

Nikada ne smijemo pokazati da smo poraženi. Snagu treba skupljati upravo z poraza, iz lekcija koje smo naučili, prijateljstva koje smo stekli, vjere i rada, pjesme i ljubavi

Tina Dukan, 1. r

ZADNJI TJEDAN U ŠKOLI.... (ponavljanje, učenje...). Fotografije Aleksandra Dužević, pedagoginja

4 A - GRAFIČKI DIZAJNER
Razrednik: Željka Milošević Paro

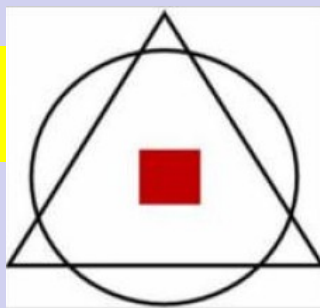
BULOG DINO TOMISLAV
BOŠNJAK VERONIKA
DŽAMPO ENA
GRANČIĆ DALIJA
LOVRINČEVIĆ LUCIJA
PROTRKA JELENA
TOMAŠEVIĆ MARIO
TRUMBIĆ TEA
VIDIĆ DRAŽEN
VUKOVIĆ DIANA

4A - KIPARSKI DIZAJNER
Razrednik: Stipe Ivanišević

BIUK ANTE
BISKUPOVIĆ ANTEA
CIVADELIĆ JOŠKO
GULIŠIJA PETRA
KUNČIĆ ANĐELA
PAVLOV DOMINIKA KRISTIANA
PETRIČEVIĆ ANA
POLIĆ ANTE
RADOVNIKOVIĆ KNEZ LUCIJA
SOVULJ JOSIP
VRGOČ FILIP

4A - FOTOGRAFSKI DIZAJNER
Razrednik: Vana Bakalić

BALIN VANA
LAPORTA VICE
LONČAR DORA
MATEŠIĆ CLAUDIA
SKOČIĆ LUCIJA ANDREA
ŠERIĆ ANTONIJA
ŠIKIĆ ANDREA
ŠTAMBUK TINA
VRKIĆ LUCIJA

M
A
T
U
R
A
N
T
I

2
0
1
4.

4 B - SLIKARSKI DIZAJNER
Razrednik: Marko Amižić

BALIĆ JURE
BALOV BOŽO
ČOBRNIĆ MATEA
ĐIRLIĆ MARTINA
MARKOVIĆ MARITA
MARTINOVIĆ IVA
NIKOLLAJ PATRIK
NIZIĆ MATEA
PAVLOVIĆ SIMONA
TABAK FABIO
VUKAŠINOVIĆ MARIJA

**4 B - INDUSTRIJSKI
DIZAJNER**
Razrednik: BORIS DELIĆ

BILIĆ FRANE
GAŠPEROV BARTUL
GUDELJ JELENA
HRABAR ENA
KADIĆ ANĐELA
KATIĆ RINO
LUKOVIĆ MIA
STRINIĆ KATARINA
ŠOLIĆ IVAN
ZMIJAREVIĆ MATEA

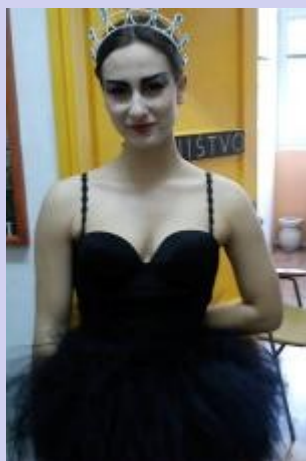
4 B - DIZAJNER ODJEĆE
Razrednik: Lila Foretić Vuko

BONOMI EMA
GUČEK ELA
MAJIĆ MANUELA
MARKIĆ NINA
MAROVIĆ DINA
MIKELIN OPARA ANA
PLETIKOSIĆ MARIJA
SUDIĆ HELENA
UDOVIČIĆ IVONA
ZORIĆ ANTONIJA

SRETNO VAM BILO, MATURANTI!

MAŠKARA I FRITULA!!! 'OĆEMO OPET!

FESTIVAL ZNANOSTI 2014.

naši učenici predstavili likovne radove UDRUGE SRCE (tema "valovi")

Izložbu likovnih radova udruge Srce (osobe sa cerebralnom paralizom u Splitu) predstavile: Neda, Manuela i Antonija

IMPRESSUM: Izdavač: Škola likovnih umjetnosti, Fausta Vrančića 17, 21 000 Split

email: skola-likovnih-umjetnosti@st.t-com.hr ; www.umjetnicka.com

Odgovorna osoba: Mladen Bilankov, prof.; urednica Vanja Škrobica, prof.; lektorica Ivana Korjenić, prof.

Naslovnica: fotografija Tine Štambuk, 4. r.

Rješenjem Ministarstva prosvjete i sporta br. 532-03-1/7-94-2 od 31. listopada 1994. ARTlist je oslobođen plaćanja poreza na promet.

ISDN 1332.3725

List izlazi jednom godišnje

Što znate o ovoj slici?